

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud pro mládež v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. srpna 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Kurfiřtové a přísedících JUDr. Kateřiny Hudcové a Marie Gogové

takto:

Mladistvý obžalovaný V. A.,

narozený XXXXX, student SOŠ Znojmo, příspěvková organizace, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěnou dobu od prosince 2020 do června 2021 na různých místech ve Znojmě, nejčastěji v dětském pokoji v bytě na ulici XXXXX, se záměrem se sexuálně uspokojit, měl opakovaně ve více případech oboustranně dobrovolný pohlavní styk provedený formou soulože s nezletilou B. K., nar. XXXXX, jež byla v té době jeho přítelkyně a o které věděl, že je mladší 15 let,

2. v přesně nezjištěné době od března 2021 do 3. 5. 2021 kolem poledne v dětském pokoji v bytě na ulici XXXXX ve Znojmě se záměrem se sexuálně uspokojit donutil nezletilou B. K., nar. XXXXX, která byla jeho přítelkyní a o které s ohledem na její povinnou školní docházku plněnou na základní škole, kterou rovněž navštěvoval, a oslavu jejích narozenin věděl, že je mladší 15 let, k pohlavnímu styku tak, že na nezletilou, která ležela oblečená na posteli, nalehl a proti její vůli, kdy verbálně a fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas a opakovaně mladistvého vyzývala, aby svého jednání zanechal, jí stáhl kalhoty společně s kalhotkami ke kolenům, čemuž se nezletilá bránila škubáním sebou a odstrkováním mladistvého rukama, načež mladistvý nezletilou celým svým tělem zalehl, uchopil její ruce, které držel nezletilá nad její hlavou, ztopořený penis zasunul do vagíny nezletilé a takto na ní vykonal soulož, přičemž nezletilá po celou dobu mladistvému uhýbala svým tělem a snažila se vymanit z jeho sevření, což se jí pro fyzickou převahu mladistvého a svou ležící polohu pod ním s později paralyzovanými rukama nepodařilo,

tedy

1. vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,
2. jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

1. provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,
2. provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se mu ukládá

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnné **trestní opatření odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, se mladistvému výkon uloženého trestního opatření odnětí svobody **podmíněně odkládá** na **zkušební dobu** v trvání **2 (dvou) let**.

Odůvodnění:

1. U hlavního líčení soud pro mládež (dále jen „soud“) projednal obžalobu, která byla podána na obžalovaného mladistvého (dále jen „mladistvý“) pro závažná provinění. Hlavní líčení soud nařídil po zjištění, že přípravné řízení s veškerými jeho procesními atributy včetně procesních požadavků na zahájení a vedení trestního stíhání mladistvého proběhlo dle předepsaných ustanovení trestního řádu a v souladu se zákonem č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen „zákon o soudnictví ve věcech mládeže“). Soud u hlavního líčení provedl všechny do úvahy přicházející důkazy, zaměřené na skutkovou a právní stránku projednávané věci, o jejichž zákonném způsobu opatření během trestního řízení nepochyboval. Pokud soud některé důkazy neprovedl, řádně zdůvodnil, proč tak učinil.
2. Mladistvý u hlavního líčení dne 21. 6. 2023 prohlásil, že je vinen spácháním skutku 1. obžaloby, tj. *že v přesně nezjištěnou dobu od měsíce prosince 2020 do června 2021 na různých místech ve Znojmě, nejčastěji v dětském pokoji v bytě na ulici XXXXX, Znojmo, se záměrem se sexuálně uspokojit, opakovaně ve více případech měl oboustranně dobrovolný pohlavní styk provedený formou soulože s nezletilou B. K., nar. XXXXX, jež byla v té době jeho přítelkyně a o které věděl, že je mladší 15 let, a že souhlasí s jeho právní kvalifikací uvedenou v obžalobě, tj. provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku*, což soud ve shodě s ust. § 206c odst. 4 trestního řádu přijal. Prohlášení viny mladistvého ve smyslu ust. § 206c odst. 1 trestního řádu ve vztahu ke skutku 1. obžaloby totiž odpovídalo skutkovému stavu, zjištěnému díky doznání mladistvého a usvědčujícímu svědectví přímé svědkyně, a současně poškozené, B. K., stejně jako díky ostatním v tomto směru věcně relevantním důkazům opatřeným v přípravném řízení. Během trestního řízení nedošlo k porušení práv mladistvého, o nichž byl mladistvý v každém jeho stádiu poučován. Mladistvému byl důkladně vysvětlen postup soudu podle § 206c trestního řádu, a to i s poukazem na ust. § 206c odst. 6, odst. 7 trestního řádu. Mladistvý, v době konání hlavního líčení dokonce už zletilý, prohlásil svou vinu dobrovolně a bez nátlaku. Přijetí prohlášení viny mladistvým nebránilo žádné okolnosti ani vyjádření státní zástupkyně, natožpak poškozené strany, která nebyla hlavnímu líčení přítomna, což ani nebylo její povinností, a která ani neuplatnila žádný z do úvahy přicházejících nároků podle § 43 odst. 3 trestního řádu.

3. Díky prohlášené vině mladistvého ohledně skutku 1. obžaloby nebylo třeba stran tohoto (v rozsahu prohlášené viny mladistvého) podle § 206c odst. 6 trestního řádu provádět dokazování. Dokazování bylo tedy zaměřeno na skutek 2. obžaloby, jehož spáchání mladistvý po celou dobu vedení trestního řízení popíral, a uložení trestního opatření.
4. Skutkový stav věci ohledně důkazně podrobenému skutku 2. obžaloby soud zjistil po provedeném a náležitě vyhodnoceném dokazování u hlavního líčení tak, jak je tento popsán ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku (viz jeho bod 2.).

Provedené důkazy:

5. Mladistvý V. A. vypovídal shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení.
6. Mladistvý u hlavního líčení popřel spáchání provinění znásilnění vůči nezletilé poškozené B.K. (dále jen „poškozená“). Nesouhlasil, že by něco takového provedl. Neměl k tomu důvod. Podle mladistvého nikdy nenastala situace, že by poškozená pohlavní styk nechtěla, nikdy to nedala najevo ani tělem ani výslovně.
7. Vztah mladistvého s poškozenou probíhal od 6. října do začátku léta. Byli spolu devět měsíců. Byl to krásný vztah. Mladistvý, který poškozenou miloval, od poškozené dostal z lásky i deník, který vydal policejnímu orgánu. Ve škole měli distanční výuku, tak poškozená chodila k mladistvému často domů, kde se v jeho pokoji společně učili, koukali na filmy nebo on seděl u počítače a ona spala. Přes noc u něj nikdy nezůstala. Byla víc u něj doma než u sebe doma. Po měsíci známosti spolu začali pohlavně žít. Měli přerušovaný styk trvající cca deset minut asi šestkrát denně, nejčastěji v pozici zezadu. O jejich společném sexuálním životě neměl nikdo vědět, jen oni dva. Poškozená se však svěřila kamarádce, takže to pak věděli její kamarádi a kamarádi mladistvého. K pohlavnímu styku docházelo u mladistvého doma, u poškozené doma a venku. Pohlavní život byl iniciován oboustranně, když však poškozená styk chtěla a obžalovaný mladistvý ne, byla protivná. Praktikovali mezi sebou soulož a orální sex. Při sexu probíhaly milostné přede hry (líbání, osahávání), někdy ovšem nikoli. Když probíhal styk doma u mladistvého, museli se chovat tiše, jelikož v bytě byla vždy přítomna babička mladistvého (svědkyně V.A.) a do jeho pokoje nebylo možné dovřít dveře. Babičce je 70 let a je nemocná. Slyší však dobře. A hluk z pokoje by slyšela. Přímou hlučně se mladistvý a poškozená chovali, když si hráli s polštáři, když se dívali na TikTok nebo když TikTok natáčeli. Otcí mladistvého (svědek V.A. starší) ani babičce nevědělo, že poškozená chodí tak často k nim domů, jenom že byla vulgární, si nepřáli. Poškozená měla citlivou kůži na modřiny, a když se drželi za ruce, měla na hřbetu ruky otlaky. Jinde na těle poškozené krevní sraženiny nebo otlaky mladistvý nezaznamenal. Pohlavní styk ukončili po majálesu v květnu, jelikož se hádali. Od května po koncertě se vztah zhoršil, protože se mladistvý zamiloval do jiné dívky. Hádali se i skrze kamarády poškozené, protože dle názoru mladistvého tahali poškozenou na místa, kde byli „pofidérní“ lidi, kde by se poškozené mohlo něco stát. Myslel tím i „R. z bistra“, o kterém si psal s otcem poškozené a o kterém mu pověděly poškozená se svědkyní N.T.. V té době, ke konci jejich vztahu, začala být poškozená velmi vulgární, asi proto, že jí mladistvý zakazoval chodit na ta místa s jejími kamarády. Když si to poškozená zasloužila, také ji urážel nebo byl na ni vulgární. Násilí proti ní nepoužil, a to ani při sexu. Jednou ji „z radosti“ pleskl po zadku.
8. Podle mladistvého poškozená se bojí svého otce (svědek J.K.) a mladistvého krivě obvinila, protože jej její otec neměl rád. Byl to mladistvý, kdo se rozešel s poškozenou a začal chodit s jinou dívkou. Poškozená z toho byla špatná, brečela, chtěla se mu „pomstít“. Poté šla na gynekologickou prohlídku v 15 letech, kam jí doprovodila macecha, která sdělila otcí poškozené, že mezi nimi docházelo k pohlavnímu styku. K incidentu s otcem poškozené mladistvý uvedl, že tento přišel k nim do bytu a ptal se, zda mladistvý spal s jeho dcerou. Po negativní odpovědi dal mladistvému pěstí, „sázel“ mu jednu ránu za druhou. Ptal se, zda mladistvý jeho dceru znásilnil. Mladistvý popřel, že by řekl otcí poškozené, že tuto znásilnil a že si to „užil“.

9. Mladistvý dále uvedl, že v době svého vztahu s poškozenou chodil společně s ní a N.T. a K.D. do XXXXX. Nikdy tam ale poškozená neřekla, že ji měl mladistvý do sexu nutit.
10. U hlavního líčení vypovídali svědci J.K., E.K. a J.V..
11. Svědek J.K., otec poškozené, shodně jako v přípravném řízení po zákonném poučení u hlavního líčení vypověděl, že poškozená, jeho dcera, k němu a jeho nynější manželce přišla na návštěvu a zmínila se manželce, že by chtěla předepsat antikoncepci, kdyby náhodou s nynějším přítelem chtěli sex. Manželka svědka objednala poškozenou na gynekologii, kde na ni při domluvené návštěvě čekala. Po prohlídce poškozená řekla manželce svědka, že ji vyšetření bolelo, na což manželka svědka reagovala, že ji to bolet nemohlo, protože když je dívka panna, vyšetření se dělá jinak. Poškozená odpověděla, že panna není, což bylo těsně po jejích patnáctých narozeninách. Manželku rozčílilo, že jí poškozená neřekla pravdu, že už měla pohlavní styk. A doma svědkovi vyložila, co se stalo. Svědek napsal poškozené, že s ní chce mluvit, načež poškozená nepřišla. Proto jí svědek psal znovu. Poškozená byla u kamarádky, kam za ní svědek přišel a chtěl po ní vysvětlení. Poškozená nejdříve zapírala, nechtěla s ním o tom mluvit. Svědek na ni zatlačil, že to musí vědět, načež mu poškozená řekla, že byla znásilněna. Svědek se jí ptal a dokola jí opakoval, že se jedná o vážnou věc. Poškozená řekla, že si to uvědomuje a že o tom nechce mluvit. Svědek na ni stále naléhal, aby mu poškozená sdělila, co se doopravdy stalo. Nakonec poškozená prozradila, že byla mladistvým znásilněna a že se to stalo asi rok, rok a půl nazpět. Svědek se jí znovu ptal a říkal, že jde o vážnou věc, na což mu poškozená několikrát potvrdila, že se to opravdu stalo. Poté svědek šel do místa bydliště mladistvého, kde mu otevřela jeho babička. Ptal se po otci mladistvého, který ho pozval dál a kterému sdělil, že mladistvý poškozenou znásilnil, jestli o tom něco ví. Otec mladistvého nic nevěděl a zavolał mladistvého. Ten na přímý dotaz svědka, zda poškozenou znásilnil, uvedl, že ne, že to není pravda. Poté svědek mladistvému řekl, že poškozená byla u gynekologa a lékař potvrdil, že už není panna. Na to se mladistvý viditelně zalekl a řekl, že s poškozenou spal, „znásilnil ji a dost se mu to líbilo“. Na uvedené svědek reagoval přiskočením k mladistvému a jeho vyfackováním. Poté se otočil a z bytu odešel pryč. Přitom mladistvému uštědřil ještě jednu facku. Poté šel svědek na policii podat trestní oznámení. O tom, že poškozená měla s mladistvým sex i dobrovolně, se svědek dozvěděl až od policie. Když se svědek ptal poškozené, proč s mladistvým chodila i po jejím znásilnění, poškozená uvedla, že byla zamilovaná a nechtěla o mladistvého přijít.
12. Poškozená svědkovi nikdy předtím nelhala. Někdy trochu pravdu „překroutila“, ale v takových mezích, jako to dle názoru svědka činí každé dítě. Nikdy nelhala o takové extrémní situaci. Svědek se domnívá, že poškozená z něj strach neměla, byla živá, ukecaná, dělali spolu srandičky. Dobře si rozuměla s jeho nynější manželkou. Když se jí něco nelíbilo, uzavřela se do sebe. O vztahu poškozené s mladistvým svědek věděl, chodili spolu půl až třičtvrtě roku. Byli spolu několikrát i u svědka doma. Po incidentu s mladistvým svědek napsal mladistvému, že si nepřeje, aby jakkoliv poškozenou kontaktoval. Stejně se vyjádřil i u mladistvého doma při inkriminovaném incidentu, kde mu sdělil, aby se neopovažoval k poškozené přiblížit, nebo uvidí, co s ním svědek udělá. S mladistvým ve stejném duchu komunikoval i na sociálních sítích poté, co se s poškozenou rozešli, a to z důvodu, že poškozená svědkovi sdělila, že se jí mladistvý posmívá a nadává jí. Z rozchodu s mladistvým byla poškozená hodně špatná, byla zamilovaná a on si našel jinou dívku. Na tom, že byla poškozená znásilněná, si však trvala i s časovým odstupem.
13. Svědkyně E.K., matka poškozené, shodně jako v přípravném řízení po zákonném poučení u hlavního líčení vypověděla, že o nedobrovolném pohlavním styku při jeho jinak dobrovolném praktikování mezi její dcerou a mladistvým se dozvěděla od policie. Poškozená tehdy měla 13 až 14 let. Předtím byla informována svým bývalým manželem, že poškozená byla znásilněna a že on jde podat trestní oznámení. Tomu ještě předcházela gynekologická prohlídka poškozené. Svědkyně se samozřejmě ptala poškozené, co se stalo. Poškozená jí to však nechtěla říct, jelikož se styděla. Svědkyně věděla o vztahu mezi její dcerou a mladistvým. Mladistvý byl její první zamilovaný vztah. Byl to vztah zvláštní. Podle svědkyně „dynamický“. Během tohoto poškozená svědkyni

neposlouchala, vůbec s ní nekomunikovala. Tuto ignorovala. Se svědkyní se pořád hádala. Poškozené vše vadilo. Všechno „šlo bokem“. Ve škole „šla“ se známky dolů. Škole se nevěnovala. V domácnosti nepomáhala. Každý den byla u mladistvého. Uvedené bylo podle svědkyně v důsledku vztahu s mladistvým, poněvadž dříve se tak nechovala a po jejich rozchodu se zklidnila a v současné době „funguje“ bez problémů. V posledních měsících jejich vztahu se poškozená a mladistvý často hádali. Poškozená nemohla nikam sama chodit. Pořád byla s mladistvým. Během vztahu s mladistvým měla na krku, prsou a stehnech „cucfleky“. Na krku je měla stabilně, často, „podlité krví, fialové“. Na vnitřní straně stehů si ji svědkyně všimla asi třikrát, když vešla poškozené, která se jinak před svědkyní zahalovala, do koupelny, kde byla nahá. Rozchod s mladistvým nesla poškozená špatně. První den hodně plakala. Pokud si našla další známost – s D.M., stalo se tak za několik měsíců po rozchodu s mladistvým. Podle svědkyně poškozená se svého otce nebojí. Má z něj respekt. Svědkyně doplnila, že poškozené lze věřit. Připustila, že „kolikrát uvedla upravenou pravdu“, aby byla pro svědkyni „snesitelnější, šetrnější“. „Něčím to obalila, aby to nevypadalo tak úplně“. Cíleně nelhala.

14. Svědek J.V., učitel Základní školy mládeže ve Znojmě, vypověděl, že učil jak mladistvého, tak B. K.. Jmenovanou učil občanskou výchovu, při jejíž hodině někdy na podzim roku 2021 tato přede všemi řekla, že byla znásilněna. Svědka zarazilo, že tak učinila veřejně. Nicméně, než to řekla, svědek slyšel holky, jak říkaly, „tak to řekni“, načež se svědek B. zeptal, co má říci, a ona řekla to, co řekla. Svědek poradil B., aby za ním o přestávce přišla, anebo aby to řešila s rodiči. Po nějaké době přišly za svědkem děti z B. třídy, že B. už to asi řekla doma a že se to bude řešit, načež na podzim roku 2022 svědka kontaktovala policie. Svědek nedovedl posoudit, zda byla B. K., kterou považoval za „klidnou“ žačku, pravdomluvná, jelikož se vídali „okrajově“. Stejně tak nebyl schopen se vyjádřit k mladistvému, jehož vztah s B. zaznamenal, neboť mladistvého potkával před školou.
15. Ve věci dále vypovídali svědci: poškozená B. K., D.M., N.T., A.B., M.H., K.D., A.V., V.A., V.A., K.K. a V.K.A..
16. S ohledem na věk poškozené B.K. (ročník narození XXXXX), druh a povahu projednávaného jednání a snahu soudu nepřivodit tzv. sekundární viktimizaci poškozené jejím opakovaným osobním slyšením u hlavního líčení, když už byla v trestním řízení za splnění všech zákonných požadavků hájících procesní práva jak mladistvého, tak poškozené přihlížející k jejímu nízkému věku, jako svědek dvakrát, jak před zahájením trestního stíhání mladistvého, tak po jeho zahájení, slyšena, soud nepřikročil k osobnímu výslechu poškozené, nýbrž v intencích ust. § 102 odst. 2 trestního řádu u hlavního líčení rozhodl o přečtení svědecké výpovědi poškozené, opatřené vždy v přítomnosti orgánu sociálně-právní ochrany dětí a obhájce mladistvého dne 4. 4. 2022 a dne 15. 2. 2023 po zahájení trestního stíhání mladistvého dne 16. 12. 2022. Stejně soud postupoval ve vztahu k dalším svědkům mladším 18 let, a sice D.M., N.T., A.B., M.H., K.D. a A.V., jejichž svědectví byla opatřena v souladu s jejich zákonnými podmínkami, respektujícími procesní práva svědků mladších 18 let a mladistvého, jehož obhájce, stejně jako orgán sociálně-právní ochrany dětí za jmenované svědky mladší 18 let, byli jejich výslechům pokaždé přítomni.
17. Svědkyně a současně poškozená nezletilá B.K. dne 4. 4. 2022 vypověděla (viz čl. 11-20 spisu), že je žákyní 9. třídy ZŠ XXXXX ve Znojmě. K věci uvedla, že s mladistvým chodila devět měsíců od 6. 10. 2020 do června 2021, kdy nejdříve byl vztah pěkný, ale od ledna 2021 se jejich vztah zhoršil, začali se hádat, mladistvý poškozenou urážel a nadával jí. Mladistvý věděl, že je poškozené 13 let, když spolu začali chodit. Oslavil s ní i její čtrnácté narozeniny. Chodili spolu ze školy, do města, posléze domů k mladistvému, k otci i matce poškozené. S mladistvým měla pohlavní styk. Poprvé ke konci roku 2020. Tento styk byl konsenzuální a pro poškozenou to byl její první styk vůbec. Poškozená věděla, že by neměla mít pohlavní styk před patnáctým rokem věku. Další pohlavní styky měli v bytě otce mladistvého, jednou doma u poškozené. Poškozená měla z pohlavních styků dojem, že je chce víc mladistvý než ona.

18. Poškozená uvedla, že jeden pohlavní styk s mladistvým nechtěla. Bylo to u něj v pokoji, kdy mladistvý seděl u počítače a ona ležela na posteli a dívala se do telefonu. Mohlo to být v březnu nebo v květnu, před šestnáctými narozeninami mladistvého, kolem poledne. Poškozená měla na sobě mikinu a „úplé“ kalhoty na zip. Mladistvý měl tričko a kalhoty. Mladistvý k ní přišel, lehl si na ni, zalehl jí nohy a osahával ji. Poškozená mu říkala, že nechce, ať sleze, on nic neříkal a začal jí sundávat kalhoty. Poškozená znázornila uvedené na panenkách, kdy jednu položila na záda (představující poškozenou) a druhou položila na první tak, že panenka představující mladistvého ležela směrem od pravé části těla poškozené přes její tělo k levému rameni, kdy levou rukou mladistvý svlékal poškozené kalhoty, u čehož se mírně nadzvedl, pokrčil nohy a podařilo se mu kalhoty poškozené shrnout dolů do oblasti kolen poškozené. Nohy měl mladistvý mezitím položené mezi nataženými nohama poškozené. Poté poškozená znázornila, že si mladistvý lehá tak, že již leží na poškozené rovně. Poškozená vypověděla, že sebou škubala, nechtěla si nechat kalhoty svléknout. Poškozená sebou stále škubala, mezitím si mladistvý rozepnul pásek od kalhot, jinak zůstal oblečený, kalhoty jen shrnuté, a došlo k pohlavnímu styku. Poškozená křičela na mladistvého, že nic nechce a ať sleze, na což mladistvý nereagoval. Jednou rukou jí držel ruce nad hlavou, pokrčené v loktech, takovou silou, že ruce od sebe nemohla odtrhnout. Takto měla ruce po celou dobu pohlavního styku. Nohy měla roztažené a mezi nimi nohy mladistvého, pokrčené v kolenou, kdy byl mladistvý tělem stále na poškozené. Podle poškozené to trvalo cca 5 až 10 minut a ochranu mladistvý nepoužil. Poškozená sebou škubala, křičela, a dokonce mu uštědřila facku na levou tvář, to už ale mladistvý z poškozené slézal a ruce jí povolil. Během styku nemohla odejít. Až poté, co z ní slezl. Po aktu mladistvý slzel, odešel, pak se vrátil a začal brečet, řekl, že ho to mrzí a omlouval se. Poškozená se zvedla, dala nohy k sobě a začala se oblékat. V hlavě si přehrávala, co se stalo. Modřiny ani zranění neměla, mladistvý také ne. Poškozená uvedla, že mladistvý musel vědět, že to poškozená nechce, právě proto brečel a omlouval se. Poškozená celou situaci brala špatně, nedokázala vystát, že mladistvý brečí, tak jej raději utěšovala, než aby ho nechala brečet. Potom ve vztahu pokračovala nadále. Byla „slepá“. Mladistvého milovala, ale asi méně intenzivně. V bytě v zadním pokoji byla v době incidentu babička mladistvého. Poškozená se domnívá, že babičce mladistvého byl její křik jedno, protože v jeho pokoji často křičeli, když se s mladistvým z legrace prali. Měli spolu další konsenzuální pohlavní styky, nedobrovolný byl jen ten jeden. Poškozená mívala od mladistvého „cucfleky“ na krku a na hrudi v oblasti prsou. Modřiny na lýtkách měla taky, ale neví z čeho. Poškozená zopakovala, že ve vztahu zůstala proto, že byla zamilovaná a že se bála, že by rozchodem skončil celý její život a nevěděla, co by bylo potom. I po tom incidentu měli spolu hezké chvíle, třeba oslavu šestnáctých narozenin mladistvého, při které poškozená věnovala mladistvému deník s fotkami.
19. O nechtěném sexu už spolu nemluvili ani si o něm nepsali. Až jednou byli s mladistvým, N.T. a K.D. v XXXXX na lavičkách a hráli hru „pravda nebo úkol“. Poškozená si vybrala „pravdu“ a kamarádky jí položily otázku, zda ji „do toho“ někdy mladistvý nutil. Poškozená mlčela. Mladistvý se začal smát. Sama se pak o nechtěném sexu jmenovaným kamarádkám svěřila v horizontu několika dnů či týdnů od toho, co se to stalo. Z dospělých to neřekla nikomu. Jednou se bavili ve třídě s panem učitelem V. o trestných činech a o znásilnění, a N.T. řekla, že „to B. zná“, kdy poškozená učiteli řekla, že „se jim to ve vztahu nějak nevydařilo“, to bylo v září 2021.
20. Rozešli se, protože mladistvý chtěl jinou dívku. Poškozená by pravděpodobně ve vztahu pokračovala dál, pokud by mladistvý chtěl. Byla z rozchodu smutná, delší dobu brečela, poté se přes to přenesla za pomoci kamarádek. Od rozchodu se poškozená s mladistvým nesetkala. Nyní má přítele D.M., s nímž intimně žijí od roku 2022, po patnáctinách poškozené. Co se týče návštěvy u gynekologa, na tu se objednala, protože chtěla začít brát antikoncepci. Probrala to i s manželkou svého otce, ale řekla jí jenom, že by chtěla se svým přítelem D.M. intimně žít, neřekla jí, že už k tomu došlo. Peníze dostala od táty a před ordinací na ni čekala jeho manželka, aby ji vyzvedla. V ordinaci doktor řekl, že se radši nebude ptát, kdy měla poškozená pohlavní styk, když jí bylo před chvilkou patnáct a vyšetřil ji. Po prohlídce se poškozená svěřila manželce otce, že již měla

pohlavní styk, a to se současným přítelem. O mladistvém jí neřekla, protože z toho nechtěla dělat „haló“. Po gynekologické prohlídce, kdy vyšlo najevo, že už poškozená není panna, to chtěl otec poškozené od ní všechno vysvětlit a přijel za ní ke kamarádce M.. V tenhle moment mu sdělila, že měla pohlavní styk se současným přítelem i to, že měla nechtěný sex s mladistvým. O dobrovolných pohlavních stycích s mladistvým mu neřekla, protože otec byl rozlobený a už nechtěl nic slyšet. Následně se o nechtěném sexu s mladistvým svěřila své matce. Poškozená by o tom, co se stalo mezi ní a mladistvým, nikomu neřekla, nebýt té gynekologické prohlídky, zároveň trvala na tom, že se mladistvému při nechtěném styku bránila a že toto mu muselo být zřejmé.

21. Při výslechu dne 15. 2. 2023 poškozená vypovídala (viz čl. 60-64 spisu) stejně jako u svého prvního výslechu. Vedle toho doplnila, že mladistvý jí zakazoval bavit se s kamarádkami. Do deníku, který poškozená vytvořila a věnovala jako dárek mladistvému k jeho šestnáctinám, psala jen o pozitivních věcech. O svém věku navzájem věděli. Pohlavních styků měli více a nejčastější poloha byla, že poškozená ležela na zádech a mladistvý byl zepředu. K pohlavním stykům docházelo u otce mladistvého. U poškozené doma málokdy. U otce mladistvého byla vždy přítomna babička, která měla puštěnou televizi v kuchyňce u hlavních dveří. Dveře od pokoje měli přivřené. Nešly totiž dovřít. Babička k nim do pokoje nikdy sama od sebe nechodila, pouze se s ní vždycky pozdravili. Impulsy k sexu byly vzájemné. Při pohlavním styku se chránili jak kdy, pokud ano, tak pomocí kondomu. Na dotaz, zda poškozená někdy přemlouvala mladistvého k sexu, uvedla že ne, a to ani ke konci vztahu od března 2021.
22. Nedobrovolný styk s mladistvým opakovaně popsala poškozená tak, že byl pouze ten jeden, který se stal mezi březnem a květnem 2021. Bylo to přes den po online výuce. Babička mladistvého byla doma. Poškozená ležela na posteli, oblečená, s telefonem v ruce. Mladistvý seděl u počítače na druhé straně pokoje. Poté přišel k posteli a lehnul si na poškozenou. Shrnul poškozené kalhoty i kalhotky dolů ke kolenům. Ona se tomuto bránila, snažila se ho odstrčit, on přesto pokračoval. Poškozená viděla jeho ztopořený penis, mladistvý na ni nalehl celým svým tělem, nohy měl pokrčené. Ruce držel poškozené nad hlavou. Poškozená se snažila dostat se z této polohy pryč, odstrčit ho či se přehoupnout na stranu, ale nešlo to. Křičela a opakovaně říkala, že to nechce. Poté mladistvý zasunul svůj penis do vagíny poškozené, kdy tato nedokáže říct, jak dlouho to celé trvalo. Kondom mladistvý rozhodně neměl. Poškozená se bránila celou dobu. Z ničeho nic mladistvý přestal, ani nedošlo k jeho vyvrcholení. Slezl z poškozené a odešel. Poškozená se oblékla, nevěděla, co má dělat, a brečela. Mladistvý nebrečel, ale omlouval se a říkal, jak ho to mrzí. Mladistvý musel pochopit, že ho poškozená odmítá, protože křičela a on se omlouval. Poškozená mu řekla, že to nebudou řešit. Poškozená se domnívá, že mladistvého neuhodila, že mu facku nedala. Poškozená se cítila špatně, měla pocit, že udělala někde chybu. Zůstala v bytě po zbytek večera, ač měla možnost po aktu z bytu odejít. Mladistvý ji pak doprovodil domů. Nikomu se o incidentu nesvěřila, styděla se. Ještě ten večer si s mladistvým psali. O věci se už nebavili. Neměla srdce se s mladistvým rozejít, nyní už by to udělala.
23. Poprvé se o vynuceném pohlavním styku mluvilo v XXXXX, při hře „pravda nebo úkol“. Hry se účastnila poškozená, mladistvý, N.T. a K.D.. Poškozená už neví, jak to přesně bylo, ale nějakým způsobem kamarádkám řekla, že měli vynucený styk, protože ony se tomu divily a pak o tom věděly. Mladistvý na to nijak nereagoval. Poškozená se o vynuceném styku svěřila po jejich rozchodu i M.H. a A.V.. Ve škole se o tom zmínila na začátku deváté třídy psycholožce K.H.. Během deváté třídy rozebírali v hodině občanské výuky trestné činy a znásilnění, kdy N. T. řekla něco o znásilnění v souvislosti s poškozenou. Další pohlavní styk po incidentu chtěli oba. Tak týden či dva po rozchodu poškozená brečela, nic nejedla, byla velmi smutná. U gynekologické prohlídky v 15 letech dne 23. 2. 2022 za účelem předepsání antikoncepce lékař prohlásil, že do dokumentace napíše, že první pohlavní styk proběhl týden až dva před prohlídkou, že je mu jasné, že to bylo dřív, ale že to nebude řešit. Otci nepřiznala, že měla s mladistvým i dobrovolný pohlavní styk, protože se mu bála říct pravdu, že s mladistvým už delší dobu spala. Nechtěla se mu svěřit ani tu věc nechtěla řešit.

24. Svědek D. M. vypověděl (viz čl. 91-94 spisu), že je přítelem poškozené, kdy spolu chodí asi rok a půl. Mladistvého zná ze základní školy, od osmé třídy s ním nebyl v kontaktu. S poškozenou začal chodit po mladistvém. Poškozená svědkovi během druhého či třetího měsíce vztahu na procházce řekla, že ji mladistvý znásilnil, že to nechtěla, a že s mladistvým měla pohlavní styk i před a po znásilnění. Ke znásilnění mělo dojít v nějakém pokoji, kolem oslavy narozenin. Poškozená mu sdělila, že to nenahlásila, protože se bála, a protože mladistvého v té době milovala. Když o tom poškozená mluvila, byla smutná. Svůj vztah s mladistvým poškozená svědkovi popsala tak, že se často hádali, že ji mladistvý nechtěl pouštět ven za kamarády, a když ano, musela se ho ptát. Poškozenou při lži nikdy nepřistihl, pouze když mu řekla, že nekouří. S poškozenou mají pohlavní styk cca jednou týdně, kdy svědek nenabyl dojmu, že by byla poškozená předchozím vztahem nějak ovlivněna, ze začátku však byla stydlivá, opatrná.
25. Svědkyně N.T. vypověděla (viz čl. 98-99 spisu), že s poškozenou jsou kamarádky, bývalé spolužačky ze základní školy, kdy se od konce 9. třídy občasně vídají. S mladistvým se zná přes poškozenou, když ho poškozená v době jejich vztahu s sebou brala ven. Podle svědkyně poškozená a mladistvý vypadali zamilovaně a plánovali si budoucnost. Občas se poškozená svěřila, že se s mladistvým pohádali a že věci musely být tak, jak chtěl on. Poškozená se svědkyni svěřila, že s mladistvým spí, to spolu chodili krátce. O znásilnění se poškozená zmínila v XXXXX, kde byli svědkyně, mladistvý, poškozená a K. D. při hře „pravda nebo úkol“. Svědkyně a K.D. se při hře zeptaly poškozené, zda ji někdy mladistvý do sexu nutil a ona se podívala na mladistvého a řekla, že „jako jo“. Jak reagoval mladistvý si svědkyně nevybavila. Posléze se svědkyně poškozené ještě na znásilnění ptala, a poškozená uvedla, že se to stalo v bytě mladistvého a že to nechtěla. Dále svědkyně uvedla, že při hodině občanské výchovy ve škole během deváté třídy s učitelem V. se jednou řešilo znásilnění ve vztahu s B., ale podrobnosti si svědkyně nepamatovala. Svědkyně se nedomnívala, že by jí poškozená někdy zalhala.
26. Svědkyně A.B. vypověděla (viz čl. 102-103 spisu), že s poškozenou jsou kamarádky a že spolu chodily na základní školu a jsou spolužačky i nyní na střední škole. Poškozená je hodná a šikovná. Svědkyně znala mladistvého přes poškozenou. Na začátku byli spolu šťastní, ke konci se hádali, což poškozenou mrzelo. Svědkyně viděla jeho komunikaci s poškozenou na messengeru, při které mladistvý poškozené nadával a nechtěl ji pouštět ven. Svědkyně věděla, že poškozená s mladistvým během jejich vztahu spali, ale na podrobnosti se neptala. Se znásilněním se jí poškozená svěřila ke konci vztahu, když se s mladistvým rozcházel. Byly u toho samy dvě, venku ve Znojmě. Poškozená se svěřila, že mají s mladistvým problémy a během toho řekla, že ji znásilnil a že se to stalo u něj doma. Že to nechtěla a on to přesto udělal. Poškozená z toho byla špatná. Přitom jednou ve škole v občanské výchově se bavili o znásilnění a poškozená se ozvala, zapojila se do diskuse a pak se řešilo znásilnění ve vztahu k poškozené. Podrobnosti si svědkyně nevybavila. Svědkyně doplnila, že jí poškozená nikdy nelhala.
27. Svědkyně M. H. vypověděla (viz čl. 106-107 spisu), že jsou si s poškozenou hodně blízké, že je to dobrá kamarádka, hodná, pomůže, když je potřeba. Mladistvého svědkyně znala od mala, ale od jeho rozchodu s poškozenou si už spolu nepovídají. Jejich vztah svědkyně vnímala jako normální, hezký. Poškozená mluvila před svědkyní o mladistvém hezky. Po rozchodu se poškozená svědkyni svěřila, že ji mladistvý znásilnil, bylo to u něj doma a stalo se to jednou. Poškozená se měla mladistvému bránit, křičet, říkala mu, že ne. Svědkyně si přesně nepamatovala, kdy se jí poškozená se svým znásilněním svěřila, ale domnívala se, že to bylo na jaře v lese v XXXXX, kdy seděly na zídce a povídaly si. Poškozená z toho byla přešlá. Poškozená svědkyni nikdy nelhala.
28. Svědkyně K. D. vypověděla (viz čl. 110-111 spisu), že poškozenou zná ze základní školy s tím, že chodila do jiné třídy. Do léta 2021 byly kamarádky, nyní nejsou v kontaktu. Mladistvého znala pouze přes poškozenou a přestala ho vídat, když se s poškozenou rozešli. Jejich vztah byl ze začátku pěkný, později jej vnímala „jako toxický“, protože ke konci se hodně hádali. Během jejich vztahu se poškozená svědkyni svěřila, že s mladistvým spí, ale neřekla nic o tom, že by to mělo být znásilnění nebo že by ji do něčeho nutil. Na hru „pravda a úkol“ v XXXXX s poškozenou,

mladistvým a N. T. si svědkyně vzpomněla, ne však na to, že by při této hře padla otázka na znásilnění poškozené. Co se týče pravdomluvnosti poškozené, svědkyně uvedla, že poškozenou při lži asi nepřistihla.

29. Svědkyně A.V. vypověděla viz (čl. 115-116 spisu), že poškozenou zná od první třídy, je to kamarádka, stále se stýkají. Poškozenou by popsala jako důvěryhodnou osobu, které věří. Mladistvého zná z cest autobusem. Vztah poškozené s mladistvým by popsala jako v pohodě, za distanční výuky byla u něj doma, několikrát ji vyzvedával ze školy. Svědkyně se domnívala, že spolu měli pohlavní styk, ale poškozená jí to nikdy neřekla. O znásilnění poškozené se svědkyně dozvěděla od A.B., poškozená jí to sama neřekla. Pak se na to poškozené zeptala a ta jí to potvrdila. Když jí poškozená řekla, že byla znásilněná, tak jí svědkyně věřila, a věří jí. V hodině občanské výchovy ve škole se jednou řešila otázka znásilnění v souvislosti s poškozenou, podrobnosti už ale svědkyně nevěděla.
30. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byly za souhlasu stran u hlavního líčení přečteny protokoly o výtalechu svědků: V.A., V.A., K.K. a V.K..A..
31. Svědek V. A., otec mladistvého, vypověděl (viz čl. 68-70 spisu), že mladistvý byl svěřen do péče jeho matky a u něj a jeho matky, babičky mladistvého, V.A., býval od pátku do neděle. Běžně k nim chodil i během týdne s tím, že spát šel ke své matce. S poškozenou k němu domů chodili v týdnu obden, o víkendu klidně každý den. Nedělali žádný hluk, s ohledem na svědkovu matku, která je vážně nemocná, slyší ale dobře. A fakt, že mladistvému nejdou dovřít dveře do jeho pokoje. Svědek zaznamenal, že poškozená byla velmi vulgární. Chodila a ťukala k nim na okno klidně v jedenáct hodin večer. Svědek nechápal, co dělala tak pozdě sama venku. Svědek se domníval, že se poškozená bála svého otce. Mladistvý neřekl svědkovi, že měl s poškozenou pohlavní styk, svědčil se až poté, co se to svědek dozvěděl na policii. Svědek kolikrát vešel do pokoje bez ohlášení, a vždy tam byl klid, poškozená spala a mladistvý seděl u počítače. Nikdy neslyšel, že by poškozená brečela nebo křičela. Mladistvého vnímá jako hodného, pracovitého kluka bez sklonů k vulgaritě či násilí. Svědek si nevybavil, že by mu mladistvý lhal. Výraznější výchovné problémy neměl. Poškozenou vnímal jako pravdomluvnou dívku, která ho respektovala. Při oslavě mladistvého šestnáctých narozenin dala poškozená mladistvému deník. Co se týče jejich vztahu, tak svědek měl za to, že byli do sebe zamilovaní. Ve vztahu nebyl nikdo dominantní, oba si dokázali prosadit svoje. Mladistvý byl z obvinění poškozené „úplně vykořeněný“. Trval na tom, že si to poškozená vymyslela. Svědek ani jeho matka nikdy neslyšeli, že by se mladí hádali, dělali hluk nebo že by poškozená křičela, brečela. K incidentu s otcem poškozené ze dne 1. 3. 2022 svědek uvedl, že se viděli poprvé. Ten svědkovi řekl, že jde od gynekologa, že poškozená už není panna a že byla znásilněná. Svědek přivolal mladistvého, kterého otec poškozené obvinil, že poškozenou znásilnil. Mladistvý se tomu bránil. Otec poškozené se na mladistvého vrhnul a dával mu rány pěstí. Svědek ho držel zezadu, aby toho nechal, že zavolají policii. Svědek popřel, že mladistvý otci poškozené řekl, že poškozenou znásilnil.
32. Svědkyně V.A., babička mladistvého, vypověděla (viz čl. 71-74 spisu), že dříve chodila zhruba jednou do týdne k mladistvému domů dívka jménem B.. Mladistvý měl v bytě pokoj za kuchyní, svědkyně měla zadní pokoj. Mladí vždy hned po příchodu odešli do pokoje mladistvého, takže se svědkyně s poškozenou moc nebavila. Do pokoje jim nechodila. Když něco potřebovala, tak prvně zaklepala. Dveře do pokoje za kuchyní nejdou zamknout ani zavřít. Mladí byli „jako myšky“, hluk nedělali. Svědkyně slyšela dobře a problémy se sluchem neměla. Křik ani pláč z pokoje nikdy neslyšela. Pokud by se z pokoje takové zvuky ozývaly, určitě by je slyšela. K incidentu s otcem poškozené svědkyně uvedla, že tento zaklepal, vtrhl do dveří bytu a šel za mladistvým do pokoje, kam svědkyně už nešla a z kterého svědkyně slyšela křik.
33. Svědkyně K.K., sestra poškozené, vypověděla (viz čl. 83-85 spisu), že do října 2021 bydlela společně s matkou a poškozenou v jedné domácnosti. Otec svědkyně žil se svou novou manželkou a poškozená se s nimi stýkala. Poškozená s mladistvým chodila tak dva tři roky zpátky. Chodili spolu

necelý rok a rozešli se, neboť si mladistvý našel jinou dívku. Po rozchodu byla poškozená smutná, rozchod ji velmi mrzel. Svědkyně poškozené říkala, aby s pohlavním stykem nespěchala. Svědkyni se mladistvý nelíbil už od začátku. Chování poškozené bylo v době trvání vztahu s mladistvým jiné, změnila se. Domů chodila podrážděná. Všechn čas chtěla trávit s mladistvým. Byla nepříjemná. Když se poškozené něco nelíbilo, svěřila se, ale když byla s mladistvým, uzavřela se do sebe, bylo poznat, že ji něco trápí, nechávala si to však pro sebe. Po rozchodu byla zase spokojenější. V době, kdy poškozená chodila s mladistvým, chodila domů s velkými „cucfleky“ a s modřinami na ruku, nohou a prsou. Svědkyně se na modřiny poškozené ptala, ale bezvýsledně. Co se týče gynekologické prohlídky poškozené, tak ta proběhla minulý rok, těsně po tom, co bylo poškozené patnáct. Vzal ji tam otec, protože měla nového přítele D.. Svědkyně se s poškozenou viděla pár dní po prohlídce. Poškozená se chovala zvláště, tak se jí svědkyně zeptala, co se děje. Prvně poškozená nic říct nechtěla, ale pak se svědkyni svěřila, že už s někým spala a že to byl mladistvý. Poškozená řekla, že „to“ nechtěla. Svědkyně si to dala dohromady a dál poškozenou nenutila, aby o tom mluvila. Podrobněji o tom, co se stalo, mluvila poškozená se svědkyní až po prvním výsledku na policii, když svědkyni povídala, že měla ukazovat na panenkách, jak na ni mladistvý vlezl, ona mu řekla že nechce a on na to nedbal. Po pohlavním styku se jí měl omluvit. Stejně tak o dobrovolném sexu poškozené s mladistvým před a po znásilnění se svědkyně dozvěděla až po výsledku poškozené v Brně. Svědkyně si vysvětluje chování poškozené po znásilnění tak, že s mladistvým dále spala, protože si ho chtěla udržet a měla strach, že se s ní rozejde. Když poškozená svědkyni tuto událost podrobněji líčila, bylo vidět, že je smutná a že je jí to velmi nepříjemné. K osobě poškozené svědkyně uvedla, že ji nikdy nepřistihla při nějaké větší lži, ohledně znásilnění jí věří, když to řekla, neměla důvod si to vymyslet.

34. Svědkyně V.K.A., nynější manželka otce poškozené (viz čl. 86-88 spisu) vypověděla, že poškozená k nim v rozhodné době chodila jednou za 14 dní na víkend. Během vztahu poškozené s mladistvým se svědkyně poškozené ptala, zda vedou pohlavní život, a tato odpověděla, že zatím ne. Jednou přišla poškozená k nim domů s obrovským „cucflekem“, což se svědkyni nelíbilo. Poškozená měla modřiny, ale těm svědkyně nepřikládala význam, poškozená se mohla někde praštit. Před svědkyní se mladí k sobě navzájem chovali hezky. Poškozená vypadala zamilovaně. Výraznější změny chování u poškozené v době jejich vztahu nezaznamenala, po otázkách na mladistvého ale poškozená uhýbala od tématu pryč. Po rozchodu byla poškozená zlomená, protože ji mladistvý opustil kvůli jiné dívce. Co se týče návštěvy gynekologie, svědkyni bylo od poškozené řečeno, že je to kvůli vztahu se současným přítelem poškozené, D.M., že spolu ještě nespali, ale že chce být opatrná. To svědkyně schvalovala, domluvila jí návštěvu gynekologa. Po této prohlídce svědkyně poškozenou vyzvedla a na dotaz, jak vyšetření probíhalo, jí poškozená sdělila, že jí to bolelo. To svědkyni rozčílilo, protože jí z průběhu vyšetření bylo jasné, že poškozená již není panna, i když svědkyni tvrdila opak. Poškozená se „nafoukla“ a o věci už nechtěla mluvit. Svědkyně vše řekla manželovi. Poté, co věc byla nahlášena na policii, se poškozená stáhla do sebe a nechtěla o tom mluvit. Svědkyně vnímá poškozenou jako veselou, citlivou, vnímavou. V nepříjemných situacích se stáhne do sebe, nemluví, někdy brečí. Při lži ji nikdy nepřistihla, s výjimkou té situace s gynekologií. Na dotaz, proč poškozená s mladistvým pohlavně stýkala i po jejím znásilnění, poškozená svědkyni uvedla, že ho milovala, a i když věděla, že jí ublížil, nevěděla, proč s ním byla dál.
35. Za účelem posouzení osobnosti, intelektu a věrohodnosti nezletilé poškozené B.K. byl u hlavního líčení za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 trestního řádu přečten psychologický znalecký posudek Mgr. Petry Štarkové, znalkyně z mj. oboru školství a kultura, odvětví psychologie (viz čl. 126-133 spisu).
36. Z tohoto vyplývá, že intelekt poškozené je průměrný až nadprůměrný, zaměřen více prakticky. Tzv. povahová skladba je mírně akcentovaná pubertálním vývojem, jinak bez nápadností. U poškozené převládá intraverze nad extroverzi s výrazně vyšší samostatností poškozené, což není v souladu s úrovní jejího psychosociálního vývoje a což pravděpodobně vedlo k časnému začátku sexuálního

života poškozené. Poškozená je schopna správně vnímat události, které jsou předmětem projednáváné věci, tyto si správně zapamatovat a reprodukovat, a to jak obecně, tak ve vztahu k prožité události. Poškozená prožité události reprodukuje věrohodně, na úrovni jejích zcela dostačujících vyjadřovacích a kognitivních schopností. Příznaky psychických poruch znalkyně u poškozené nezaznamenala. Znalkyně nezjistila ani ovlivnění poškozené výpovědi nebo tvrzením jiných osob ani obtíže či poruchy v oblasti vnímání, soustředění a paměti poškozené. Její výpověď vychází s největší pravděpodobností z paměti poškozené a nikoli z její fantazie či logické konstrukce. Znalkyně nezjistila sklony poškozené ke lhaní, konfabulaci ani ke zkreslování její výpovědi. Původní motivací poškozené, pro kterou se mohla její počáteční sdělení o dané události lišit od dalších pozdějších verzí, byla snaha vyhnout se problémům, které nastaly v projednáváné věci, že měla pohlavní styk před patnáctým rokem věku. Tato reakce poškozené však byla podle znalkyně k dané situaci adekvátní. Znalkyně nezjistila nic, co by věrohodnost poškozené, ať v obecné či specifické rovině, snižovalo.

37. Pokud projednávanou záležitost poškozená neřešila dříve, je to podle znalkyně dáno postupným vyspíváním poškozené, kdy až nyní si uvědomuje dosah některých událostí a až později byla schopna o nich adekvátně mluvit. Vzhledem k věku a nedostatku zkušeností poškozená akceptovala v partnerském vztahu s mladistvým i věci, které jí nevyhovovaly, o kterých později začala tušit, že nejsou v pořádku a do kvalitního vztahu nepatří – především omezování a kontrolování poškozené mladistvým. Poškozená si pravděpodobně ve vztahu s mladistvým nedokázala vyjasnit preference a vymezit hranice v sexuální oblasti. Podle znalkyně u poškozené došlo k mírnému, ale znatelnému, dopadu jednání mladistvého do sféry rozvoje jejích dalších partnerských vztahů, při jejichž započetí poškozená pocítovala určité psychické obtíže, kdy pro ni bylo náročné chovat se přirozeně, kdy vnímala zvýšený stres, což v dalším vztahu postupně odeznělo.
38. Z listinných důkazů byly u hlavního líčení provedeny protokol o trestním oznámení ve spojení s policejním záznamem, to vše z 1. 3. 2022 (viz čl. 6-7 a čl. 2 spisu), jímž svědek K. policii nahlásil znásilnění poškozené mladistvým. Místo činu bylo zdokumentováno protokolem o ohledání místa činu, jeho názornou fotodokumentací a náčrtem místa činu (to vše viz čl. 119-124 spisu). Gynekologická zpráva ze dne 23. 2. 2022 (viz čl. 139 spisu) dokládá, že jednak poškozená podstoupila gynekologickou prohlídku, před jejímž započtím oznámila, že první pohlavní styk měla před 14 dny, a jednak jí byla předepsána hormonální antikoncepce. Fyzické napadení mladistvého svědkem K. dne 1. 3. 2022, jímž jmenovaný svědek spáchal přestupek proti občanskému soužití, za což byl dne 8. 7. 2022 přestupkovým orgánem pravomocně uznán vinným a pokutován, je doloženo předmětným rozhodnutím (viz čl. 242 a násl. spisu) ve spojení s opisem z evidence přestupků svědka K. (viz čl. 232 spisu) a oznámením o přestupku (viz čl. 213 spisu). Jako důkaz byl proveden i doličný deník (viz příloha č. 1 spisu), který poškozená věnovala mladistvému k jeho šestnáctým narozeninám v roce 2021 (jejich oslava, a to i v přítomnosti poškozené, je doložena fotografiemi na čl. 152 spisu) a který mladistvý poskytl orgánům činným v trestním řízení. Stejně tak mladistvý poskytl svou komunikaci s poškozenou od ledna do července 2021, obsahující kromě jiného i vulgarismy samotného mladistvého (viz čl. 151, čl. 153-165), s otcem poškozené – svědkem K. ze srpna 2021 (viz čl. 166-171 spisu) a s poškozenou stejně jako s její matkou – svědkyní K. stran vrácení mobilního telefonu z počátku února 2022 (viz čl. 171-174 spisu). Poškozená a svědkyně K.A. se spolu telefonicky domlouvaly na gynekologické návštěvě poškozené v doprovodu jmenované svědkyně, po jejímž uskutečnění se jmenovaná svědkyně několikrát dotazovala poškozené, zda „to“ už řekla své mámě – svědkyni K. a zda už volala svému tátovi – svědku K. (viz čl. 143-146 spisu).
39. K charakteristice poškozené byly opatřeny a u hlavního líčení provedeny i zprávy její základní školy a střední zdravotnické školy (viz čl. 202-203 a čl. 248 spisu) a zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí (viz čl. 194-195, čl. 197 a čl. 258 spisu). Poškozená je těmito popisována více než kladně. Třídní učitel základní školy ji dokonce vyjevil jako „dobrou duši“ třídního kolektivu, která měla „velký

smysl pro spravedlnost“. Trestní a přestupková bezúhonnost poškozené je objektivizována příslušnými opisy z Rejstříku trestů a Evidence přestupků na čl. 260, čl. 262, čl. 275 a čl. 277 spisu.

Hodnocení důkazů a skutkový stav věci:

40. Důkazy provedené u hlavního líčení ve vztahu ke skutku 2. výroku o vině tohoto rozsudku, vypsané shora, soud hodnotil jednotlivě, komplexně a ve všech jejich vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že i přes popěrnou obhajobu mladistvého byl daný skutek spáchán a tento spáchal mladistvý.
41. Řídíc se prohlášením viny mladistvého ve vztahu ke skutku 1. výroku o vině tohoto rozsudku a svědectvím poškozené – svědkyně B. K., soud za nesporné považuje, že poškozená byla v době rozhodné čtrnáctiletou dívkou dle data jejího narození, což mladistvý jako její tehdejší přítel věděl, a to i s ohledem na fakt, že navštěvovali stejnou základní školu ve Znojmě a společně oslavili čtrnácté narozeniny poškozené.
42. Soud těžil ze svědectví jediné přímé svědkyně – poškozené B. K., které ovšem při neexistenci jiných, zcela objektivních, důkazů nezůstalo osamocené, jiným důkazem, důkazy nepodpořené, když stran rozhodných skutkově souvisejících skutečností ladilo se svědectvími nepřímých svědků z řad kamarádek poškozené – obzvláště svědkyně T., B., H., z řad osob poškozené blízkých – svědci M., K., E.K., K. A., K.K., z řad zcela nestranných osob – svědek V., stejně jako s listinnými důkazy v podobě zejména gynekologické zprávy ze dne 23. 2. 2022 a trestního oznámení ze dne 1. 3. 2022.
43. Poškozená jako svědkyně vypověděla, že během března a května roku 2021 před šestnáctými narozeninami mladistvého kolem poledne u mladistvého doma, kde bydlí jeho babička, když oblečená (mj. v „úpleších“ kalhotách na zip) ležela na posteli, mladistvý k ní přistoupil a lehnul si na ni. Přitom ji zalehl nohy, osahával ji a začal jí sundávat kalhoty i s kalhotkami, což se mu podařilo až ke kolenům poškozené. Tomu všemu se poškozená bránila, jelikož s jednáním mladistvého nesouhlasila. Škubala s sebou. Mladistvého odstrkovala. Chtěla se ze svého zalehnutí mladistvým dostat pryč. Trvala na tom, aby mladistvý z ní slezl, aby jejího vysvlékání zanechal. Opakovaně křičela na mladistvého, že nic nechce, na což mladistvý nereagoval. Jakmile byla zčásti svlečená, mladistvý si rozepnul pásek kalhot a svým ztopořeným penisem do poškozené vnikl. Přitom jí jednou rukou držel obě její ruce nad hlavou, a to takovou silou, že je poškozená nemohla dát od sebe. Poškozená sebou stále škubala, křičela, poněvadž nemohla postel opustit.
44. Poškozená jako svědkyně vypovídala konzistentně. V trestním řízení poskytla dvě svědectví, dokonce s nemalým odstupem času, skoro jednoho roku (a při svém druhém výsledku skoro dva roky od projednávaného jednání), v nichž vypovídala ve věcně rozhodných skutkových detailech stejně, aniž se v těchto v jejich svědeckých verzích odlišovala.
45. Pokud poškozená uvedla některé okolnosti jinak, soud v těchto neshledal žádnou skutkově zásadní okolnost, která ovlivnila skutkový náhled na projednávané jednání a která nemohla být zapříčiněna právě uběhlým časem mezi v pořadí prvním a druhým výsledkem poškozené ve vazbě na načasování projednávaného jednání, pročť si poškozená některé skutkové okolnosti, nikoliv však věcně podstatné, nepamatovala, nevybavila, a to i pod vlivem nového partnerského vztahu se svědkem M. a zaměřením poškozené na budoucnost, aby už minulost, navíc citově silně zakořeněnou, nemusela dále zpracovávat, dále se jí zabývat, dále ji „řešit“, jak se i v tomto směru vyjádřila znalkyně Mgr. Petra Štorková ve svém posudku.
46. Poškozená totiž při svém prvním výsledku vypověděla, že když měla povolené ruce a mladistvý z ní po aktu slezl, dala mladistvému facku. Stran této okolnosti však poškozená při svém druhém výsledku uvedla, že si myslí, že mladistvého neuhodila. Ač si svědkyně nemohla při svém druhém výsledku vybavit, zda mladistvého uhodila, jak poprvé tvrdila, či nikoli. Jde o nerozhodný skutkový

detail, poněvadž poškozená konzistentně vypovídala o řadě jiných obranných, nesouhlasných, reakčních momentech, které z její strany spontánně nastaly, neboť jimi demonstrovala svůj nesouhlas s projednávaným jednáním mladistvého, svou obranu proti tomuto, svou reakci na toto. Přitom nelze přehlédnout, že facka na tvář mladistvého jakožto útočníka, násilníka, nedbajícího nesouhlasu poškozené je zcela přirozenou reakcí poškozené, stejně jako každé jiné napadené oběti, která i přes svůj slovně a fyzicky projevovaný nesouhlas s projednávaným jednáním mladistvého se musela tomuto podrobit v důsledku zjevné fyzické a aktivní převahy a síly mladistvého, kterou ukázal i sundáním „úplejších“ kalhot se zipem poškozené v její ležící poloze pod ním při její aktivní obraně, stejně jako v důsledku pozice poškozené, jak už bylo uvedeno ležící pod mladistvým, tj. mladistvým zalehnutá, a navíc s paralyzovanými oběma rukama drženy mladistvým nad hlavou poškozené.

47. Dále poškozená před zahájením trestního stíhání mladistvého vypověděla, že jakmile mladistvý přestal a z poškozené slezl, odešel z pokoje pryč, načež se pak vrátil, začal plakat a poškozené se omlouvat. Při svém druhém výslechu však poškozená uvedla, že když mladistvý slezl, nevěděla, co má dělat, a brečela. Mladistvý nebrečel, ale poškozené se omlouval a říkal, jak ho to mrzí. Podle poškozené mladistvý „musel pochopit, že ho poškozená odmítá, protože křičela a on se omlouval“. I v tomto případě je nerozhodné, kdo brečel, zda mladistvý či poškozená, či dokonce oba. Pokud byli v citově silném poutu, v zamilovaném vztahu, plakat mohli oba i jeden z nich, kterýkoliv, jelikož při prokázané souloži mezi nimi, s jejímž provedením poškozená jasně, zřetelně, důrazně slovně i fyzicky, dávalo najevo svůj nesouhlas adresovaný jednoznačně mladistvému, pláč jednoho či druhého představoval v případě mladistvého projev jeho selhání, neboť se s poškozenou pohlavně spojil, ačkoliv věděl, že poškozená to nechtěla, že poškozená si to nepřála, že poškozená s tím nesouhlasila, a v případě poškozené projev jejího nepochopení, krivdy, zmaru, emočního vypětí, neboť s projednávaným jednáním mladistvého nesouhlasila, neboť mladistvý „musel vědět, že to nechce“, neboť nechápala, co se stalo, neboť „nevěděla, co má“ po tomto „dělat“, jak přesvědčivě a přiléhavě vypověděla a jak se pláč poškozené či mladistvého soudu jeví jakožto přirozená lidská reakce na prožité – na prožitou partnersky a sexuálně mimořádnou událost, k níž mezi poškozenou a mladistvým v podobě projednávaného jednání došlo.
48. Poškozená jako svědkyně vypovídala, vědoma, což jí věk a rozumové nadání dovoľovaly, si své zákonné povinnosti svědčit, tj. vypovídat pravdu a nic nezamlčovat, jinak by si mohla přivodit vlastní trestní stíhání pro krivou výpověď, ba co víc pro krivé obvinění mladistvého. Přitom schopnost poškozené vypovídat pravdu, nikoliv pod vlivem hrozby jejích vlastních trestněprávních následků, kdyby lhala, či dokonce mladistvého krivě obvinila ze svého znásilnění, nýbrž pod vlivem – díky jejímu vlastnímu osobnostnímu nastavení a vlastnímu intelektu, byla jednoznačně dána psychologickým posudkem znalkyně Mgr. Petry Štarkové (viz 36. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Psychologickým vyšetřením znalkyně zjistila, že poškozená je díky jejím dostačujícím vyjadřovacím a kognitivním schopnostem plně způsobilá správně, kvalitně, vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Znalkyně nezjistila sklony poškozené ke lhaní, konfabulaci ani ke zkreslování její výpovědi. Výpověď poškozené pramení z její paměti, nikoli z její fantazie či logické konstrukce. Znaleckému zjištění odpovídá zcela nezávislý, objektivní, popis poškozené jejím třídním učitelem ze základní školy, podle kterého poškozená měla velký smysl pro spravedlnost (viz čl. 202-203 spisu), což podle názoru soudu znamená i smysl pro fair – věrné, pravdivé, úplné – vyličení toho, co se v rozhodný čas mezi ní a mladistvým stalo.
49. Pokud poškozená svým rodičům (svědkům E. a J.K.), ani sestře (svědkyni K.K.) ani manželce svého otce, s níž se rovněž běžně stýkala a byla v kontaktu, jak dokládá jejich komunikace na čl. 143-146 spisu (svědkyni K.A.), ani gynekologovi při inkriminované prohlídce dne 23. 2. 2022 (viz 38. bod odůvodnění tohoto rozsudku) neuvedla vše stran svého intenzivního pohlavního života s mladistvým, kterýžto byl s výjimkou projednávaného jednání ryze dobrovolný, oboustranně chtěný a žádaný, znalkyně Mgr. Petra Štarková logicky vysvětlila důvod, který primárně vzešel z nízkého věku poškozené a její vztahové a sexuální nezralosti, byť zkušenosti

v obou těchto směrech už měla poškozená jejím prvním partnerským vztahem s mladistvým vytvořeny. Podle znalkyně původní motivací poškozené, pro kterou se mohla její počáteční sdělení o projednávané události lišit od dalších pozdějších verzí, byla snaha vyhnout se problémům, které projednávanou věcí především poté, co tato byla otcem poškozené – svědkem K. oznámena na policii (viz 38. bod odůvodnění tohoto rozsudku), nastaly, neboť se ukázalo, že poškozená měla pohlavní styk, ať nedobrovolný či nakonec i dobrovolný, před patnáctým rokem svého věku. Nicméně toto chování poškozené bylo podle znalkyně k dané situaci, řídic se jejím věkem a nízkou duševní zralostí, adekvátní a přirozené. V této souvislosti nelze přehlédnout výpověď poškozené, že „se nikomu o incidentu nesvěřila“ (k tomu došlo až posléze), že „se styděla“ a že ani svým rodičům, případně sestře či současné manželce svého otce, stejně jako gynekologovi – dávno po rozchodu s mladistvým, k němuž došlo v červnu, červenci 2021, tj. po skoro tři čtvrtě roku, nebyla schopna říci „úplnou pravdu“ o jejím dokonce prvním pohlavním styku v případě gynekologa, když tomuto sdělila, že „poprvé to bylo před 14 dny“ (viz lékařská zpráva ze dne 23. 2. 2022 na čl. 139 spisu), ačkoliv uvedené neodpovídalo realitě (viz skutek 1. výroku o vině tohoto rozsudku), a o jejím konsenzuálně praktikovaném, sedm měsíců trvajícím, pohlavním životě s mladistvým v případě ostatních, poškozené blízkých, osob, když těmto až po inkriminované gynekologické prohlídce po ingerenci svědka K. z pozice otce poškozeného, který chtěl od poškozené, tehdy čerstvě patnáctileté, znát pravdu, pokud už tedy dle jeho informací od svědkyně K. A., která se to dovítí od samotné poškozené, nebyla panna, řekla, že byla mladistvým znásilněna, ačkoliv tímto prohlášením neuvedla vše, co uvést měla, což poškozená věděla, tj. že inkriminované znásilnění poškozené bylo součástí jejího intenzivního, několik měsíců trvajících, oboustranně souhlasného pohlavního života s mladistvým v rámci jejich mezilidského (partnerského) vztahu, tj. že s mladistvým v době, kdy ještě neměla 15 let, vědomě, chtěně, bez vědomí rodičů, vědoma si, že je tzv. pod zákonem, intenzivně pohlavně žila, což by rodiče poškozené mohli nést naprosto důvodně nelibě i s možným jejich zákazem vztahu poškozené s mladistvým, pokud pokročil do sexuální fáze, která je v případě poškozené v době, kdy ještě neměla patnáct let, ve vztahu k mladistvému, kterého znali, trestná. Uvedenému odpovídá i výpověď samotné poškozené, že se nechtěla nikomu svěřit, ani „tuto“ věc řešit, a už vůbec ne svému otci – svědkovi K., protože se zcela oprávněně bála říci pravdu, tj. že už po delší dobu „spí“ s mladistvým.

50. Svědectví poškozené ve světle popěrné obhajoby mladistvého obtočí i z důvodu výpovědí svědků M., T., B., H. a V.. Sice jde o přítele poškozené (svědek M.) a v případě svědkyň T., B. a H. o kamarádky poškozené, což by mohlo vzbuzovat obavu o jejich schopnosti vypovídat nestranně, nezaujatě vůči mladistvému, stejně jako ve vztahu k poškozené. Jejich svědectví jsou však důkazem, že se o znásilnění poškozené mladistvým, o kterém věděli od poškozené, která se jim svěřila, dozvěděli nezávisle na probíhajícím trestním řízení, ještě předtím, než toto bylo zahájeno z podnětu otce poškozené – svědka K.. Svědek M. navíc znal skutečnosti, které podpořily svědectví poškozené, že k jejímu nechtěnému pohlavnímu styku s mladistvým došlo „v nějakém pokoji kolem oslavy narozenin“. Svědkyně T. vypověděla, že při hře na „pravdu nebo úkol“ v XXXXX poškozená potvrdila, že ji mladistvý do sexu nutil, což uvedla i samotná poškozená. A třebaže této hře byla přítomna svědkyně D. a mladistvý, svědkyně D. si na danou záležitost se znásilněním poškozené mladistvým, která měla být předmětem této hry, nevzpomněla. A mladistvý ji v rámci své obhajoby popřel. Svědkyně T. však svou výpověď ještě doplnila, že po tomto setkání se poškozené na její znásilnění ptala a ona jí uvedla, že se to stalo v bytě mladistvého a že to nechtěla. O znásilnění poškozené mladistvým věděly nezávisle na sobě i svědkyně B. a H., kterým to prozradila sama poškozená, a což se stalo v době, kdy se poškozená s mladistvým rozcházela, jak konkretizovala svědkyně B.. Podle shodných výpovědí svědkyň B. a H. ke znásilnění poškozené došlo u mladistvého doma a pouze jednou, jak upřesnila svědkyně H.. Přitom svědkyně B. naložila s touto informací velice sdílně, když o znásilnění poškozené mladistvým řekla svědkyni V., které to následně potvrdila samotná poškozená, když se jí svědkyně V. na zjištění dotazovala. O znásilnění poškozené se vědělo i ve škole (Základní škola XXXXX ve Znojmě), jak vypověděl svědek V., učitel, který vyučoval poškozenou a svědkyně T., V. a B. občanskou výchovu, při jejíž hodině na

podzim roku 2021 poškozená z podnětu spolužaček, když ji tyto podněcovaly, aby „to řekla“, přede všemi prohlásila, že byla znásilněna. Uvedené svědectví svědka V. podpořily svými svědectvími svědkyně B., T. a V., stejně jako samotná poškozená, které shodně vypověděly, že poškozená během vyučovací hodiny tohoto školního předmětu publikovala své znásilnění.

51. Pokud by projednávané jednání, k němuž podle svědeckých výpovědí jediné očitě svědkyně – poškozené došlo, nenastalo, poškozená neměla důvod uvedené sdělovat dalším osobám – výlučně svým kamarádkách, stejně jako uvedené publikovat ve škole či toto sdělit svému příteli (svědku M.), když nejen znalkyně Mgr. Petra Štarková, ale i svědkyně T., B., H., D. a V., které považovaly poškozenou za pravdomluvnou dívku, která nikdy nelhala, kterou nepřistihly při lži, které věřily, která byla pro ně důvěryhodná, stejně jako svědek M. (ve vztahu k tomuto s výjimkou kouření, stran něhož se patnáctiletá poškozená svědkovi nepřiznala k jeho aplikování, jak svědek upřesnil) a svědci K., E. a K.K. a K.A.. Poškozená svědkovi K. „nikdy předtím nelhala, a už vůbec ne o takové extrémní situaci“. Připustil, že „někdy trochu pravdu překroutila“, ale v takových mezích, jak to dle názoru svědka činí každé dítě. Nezávisle na svědkovi shodně vypovídaly i svědkyně E. a K.K., podle kterých poškozená „cíleně nelhala“ s tím, že své matce (svědkyni E. K.) někdy uvedla „upravenou pravdu“, aby to bylo pro svědkyni „snitelnější, šetrnější“. A svědkyně K.K. poškozenou nikdy při „větší“ lži nepřistihla. Svědkyně věřila poškozené, že k projednávanému jednání došlo, jelikož poškozená neměla důvod si to vymýšlet. A uvedenému odpovídá skutkově zásadní okolnost, že v době zjištění nejprve svědka K. a posléze policejního orgánu, byť ve stejný den 1. 3. 2022, že poškozená byla, resp. měla být, znásilněna mladistvým, uplynulo dost měsíců na vzpomínání se z jeho rozchodu za situace, kdy poškozená tehdy už několik měsíců prožívala nový partnerský vztah se svědkem M.. A svědkyně K.A. rovněž poškozenou nikdy při lži nepřistihla, pomineme-li inkriminovanou gynekologickou prohlídku poškozené, kterou svědkyně udala, neboť po této se ukázalo, že poškozená už není panna, o čemž svědkyně nevěděla. A vědět ani nemusela, jelikož daná situace zcela souzníla s postojem poškozené včetně jejího vědomí, že teprve při gynekologické prohlídce dne 23. 2. 2022 má konečně sexuálně „vysněných“ 15 let, kteréžto neměla v době vztahu s mladistvým, jehož nedílnou součástí byl častý pohlavní styk, který vědomě praktikovala jako třináctiletá, a především čtrnáctiletá, dívka. Přitom je zcela pochopitelné, že o svém znásilnění nemohla mluvit ani se svými rodiči, případně s některým z nich, ani se svou sestrou, ani s manželkou svého otce (svědkyni K. A.), měly-li dobrý vztah, jak tento lze rozpoznat z jejich svědectví ve spojení s jejich elektronickou komunikací z února 2022 (viz čl. 143-146 spisu), jelikož mladistvého stále milovala, ač „asi méně intenzivně“, jak vypověděla, třebaže stále silně, jak konstatuje soud na základě její výpovědi, neboť poškozená si nemohla představit, že by se s mladistvým rozešla, jelikož se bála, že rozchodem „by skončil celý její život“ a ona „nevěděla, co by bylo pak“ a navíc „neměla srdce se s mladistvým rozejít“, jak vše objektivizuje i doličný deník, který orgánům činným v trestním řízení vydal mladistvý jako důkaz, kterýžto je nepochybně důkazem, že poškozená mladistvého milovala a že z tohoto titulu mu i přes projednávanou událost darovala k jeho šestnáctým narozeninám, které nastaly poté, deník – deníček, jímž demonstrovala svou lásku k mladistvému a v němž psala „jen o pozitivních věcech“, jak rovněž vypověděla. Vždyť sama poškozená vypověděla, že i po projednávaném incidentu zažili s mladistvým „hezké chvíle“ včetně oslavy jeho šestnáctých narozenin, na které se poškozená i smála, jak je vidno z narozeninových fotografií na čl. 152 spisu.
52. Rozhodující roli hrály i omluva a projev lítosti mladistvého (dle poškozené mladistvého „to“ mrzelo), adresované poškozené, k nimž došlo bezprostředně po činu, o nichž poškozená vypovídala, bez ohledu na to, zda mladistvý přitom plakal či nikoli, anebo plakala sama poškozená či nikoli, jak poškozená rovněž vypověděla. O omluvě mladistvého vypovídala i svědkyně K.K., které se až během trestního řízení svěřila poškozená, a to i s tímto věcně zajímavým skutkovým detailem. Omluva mladistvého, jeho lítost z toho, co udělal, projevená hned po projednávaném jednání, mohly setřít hořkost a nepochopení poškozené z mladistvého sexuálně motivovaného chování, kterým nerespektoval nechut', nesouhlas poškozené se mladistvému sexuálně podrobit,

což pod vlivem její zamilovanosti a „slepoty“, jak vypověděla (byla „slepá“) znamenalo, že ve vztahu s mladistvým pokračovala i přes prožitou sexuální pachuť i nadále, a to dokonce až do doby, než se mladistvý, nikoli poškozená, kvůli jiné dívce s ní rozešel. Omluva a projev lítosti mladistvého vůči poškozené po projednáváním jednání přesvědčivě zdůvodňují pasivní počínání poškozené po činu, že nevolala o pomoc, vědoma si přítomnosti svědkyně A. v bytě, že si této na mladistvého nestěžovala, že si telefonem nepřivolala pomoc, že z bytu neutekla, že v něm setrvala do večerních hodin (poškozená z bytu odešla dokonce s mladistvým, který ji domů doprovodil, jak doplňuje soud), jak obhajoba mladistvého poškozené vytýkala. Pakliže se mladistvý poškozené omluvil, a dokonce i plakal, jak poškozená vypověděla, není důvod zpochybňovat její neaktivní počínání po činu dle argumentace obhajoby a na tomto stavět její obhajobou tvrzenou nevěrohodnost.

53. Fakt, že poškozená zůstala s mladistvým i po projednáváním jednání, poněvadž mladistvého milovala, a nikomu z dospělých (obzvláště blízká rodina poškozené, nikoli svědek V., který poškozenou poučil, jak se má zachovat, tj. sdělit to rodičům, případně přijít za svědkem, aby její znásilnění společně probrali) neřekla, co se stalo (za svědkem V. nepřišla, jak svědek doplnil svou výpověď), jak i vypověděl svědek M., podle kterého poškozená „to“ nenahlásila, protože „se bála a v té době mladistvého milovala“, jak se mu svěřila, ladí s věkem, nezkušeností a osobností poškozené, jak tyto vykreslila ve svém posudku znalkyně Mgr. Petra Štarková. Podle jmenované znalkyně, pokud poškozená projednávanou záležitost neřešila dříve, je to dáno jejím postupným vyspíváním, kdy až nyní si uvědomila dosah některých událostí a až nyní byla schopna o nich adekvátně mluvit, třebaže stále pod vlivem inkriminované gynekologické prohlídky a v její souvislosti pod vlivem trestního řízení, poněvadž za jiných okolností by poškozená uvedené „nikomu“ neřekla, jak vypověděla a jak lze v kontextu uvedeného tomuto jejímu postoji rozumět. Poškozená byla zamilovaná, pročez nebyla schopna své znásilnění mladistvým adekvátně řešit, a to i s ohledem na její věk a nezralost, či spíše nevyzrállost, a to nejen v partnerských vztazích (mladistvý byl její první větší láska), ale i v pohlavním životě (mladistvý byl její první sexuální partner), jak poškozená vypověděla, čemuž není důvod nevěřit, když nezávisle na poškozené uvedené vypověděla i její matka – svědkyně K.. Uvedené není vyvráceno obhajobou obžalovaného, že nevěděl, zda poškozená byla či nikoli sexuálně zkušená, a že u ní nezaregistroval protržení panenské blány. Výpověď obžalovaného neznamená, že poškozená byla sexuálně zkušená, aby v tomto směru mohla svědectví poškozené a svědkyně E.K. vyvrátit.
54. Jestliže poškozená před svou rodinou tajila, že s mladistvým vedla intenzivní pohlavní život, aniž měla 15 let, neznamená to, že lhala, že lže. Poškozená věděla, že se praktikováním pohlavní intimity s mladistvým jako osoba mladší 15 let chová nevhodně, nesprávně, nemravně, že s tímto jejím sexuálně neukázněným chováním nebudou její rodiče souhlasit. Proto své rodině nic stran tohoto v rozhodný čas neřekla, nesdělila. A učinila tak až pod vlivem jejího nového partnerského vztahu se svědkem M., kvůli čemuž po dovršení 15 let navštívila gynekologického lékaře.
55. Vzhledem k nízkému věku a nedostatku zkušeností poškozená akceptovala v partnerském vztahu s mladistvým i věci, které jí nevyhovovaly, o kterých později začala tušit, že nejsou v pořádku a do kvalitního vztahu nepatří (především omezování a kontrolování poškozené mladistvým, jak nezávisle na sobě vypověděli svědci M., T., B., D. a E. K., kvůli čemuž se poškozená a mladistvý hádali, jak jmenovaní svědci rovněž shodně vypověděli, stejně jako těžko opominutelné projednávané jednání, jímž si mladistvý na poškozené násilně vynutil pohlavní styk), jak vysvětlila znalkyně Mgr. Petra Štarková, přes které poškozená ve vztahu s mladistvým pokračovala do doby, než se s ní mladistvý rozešel, jak poškozená a mladistvý shodně vypověděli.
56. Závěr znalkyně – psychologky, že u poškozené „došlo k mírnému, ale znatelnému, dopadu jednání mladistvého v oblasti rozvoje jejích dalších partnerských vztahů, při jejichž započetí (zatím jeden se svědkem M., tj. druhý v pořadí po vztahu s mladistvým, jak doplňuje soud) poškozená pocítovala určité psychické obtíže, kdy bylo náročné, aby se chovala přirozeně, a kdy vnímala zvýšený stres, což“ naštěstí, jak doplňuje soud, „v tomto dalším vztahu postupně odeznělo“, zcela odpovídá svědectvím poškozené a svědků M. a E., J. a K.K. Svědci K. a M. nezávisle na sobě

potvrdili zmíněný znalecký závěr, když popsali chování poškozené v době rozhodné a v době po rozchodu s mladistvým, než navázala nový vztah – se svědkem M., a tento začala rozvíjet, a rozvíjela jej až do současné doby. Rozchodem s mladistvým citově usouzená a smutná dívka, jejíž stud a opatrnost se projevovaly ještě na počátku jejího vztahu se svědkem M., jak tento vypověděl, se změnila v její zklidněnou, bezproblémovou podobu, jak jmenovaní svědci shodně uvedli.

57. Soud neměl důvod nevěřit výpovědi poškozené, že z „pohlavních styků s mladistvým měla dojem, že je chce více on než ona“, třebaže mladistvý uvedené popřel, když s poškozenou praktikovaný pohlavní život považoval za oboustranně iniciovaný a že to byla poškozená, kdo byl „protivný“, když poškozená sex chtěla a mladistvý nikoli. Projednávané jednání je jednoznačným důkazem, že to byl mladistvý než poškozená, kdo chtěl – i za cenu násilí a nesouhlasu – sex a že jej chtěl více mladistvý než poškozená, jak tato vypověděla a jak tato na této své výpovědi i při svém opakovaném výslechu setrvala.
58. Tvzení mladistvého, že poškozená v rozhodný čas nekřičela a že „nikdy nenastala situace, při které poškozená pohlavní styk s mladistvým nechtěla, nikdy to nedala najevo svým tělem ani to neřekla výslovně“, jak mladistvý vypověděl, jelikož se v bytě jeho otce – svědka A., st., kde se scházeli, kde se milovali, museli chovat tiše, neboť v bytě žila babička mladistvého – svědkyně A., která byla nemocná, jak upřesnil svědek A., která dobře slyší, problémy se sluchem nemá a hluk z pokoje by slyšela, jak vypověděli mladistvý a samotná svědkyně A., a která by vše slyšela díky nemožnosti dveře od daného pokoje zavřít, v důsledku čehož musely být jen dovřené, přivřené, jak shodně vypověděli mladistvý a svědci A. a A., neobstojí ve světle usvědčujícího svědectví poškozené, stejně jako ve světle vlastní výpovědi mladistvého. Mladistvý i přesto, co vypověděla svědkyně A., že on ani poškozená v bytě hluk nedělali, že byli „jako myšky“, že jejich křik ani pláč svědkyně „nikdy neslyšela“, totiž svědectví jmenované svědkyně vyvrátil vlastní výpovědi, když uvedl, že s poškozenou byli hluční, chovali se hlučně, když „si hráli s polštáři“, když „se koukali na TikTok“, když „natáčeli TikTok“. Uvedené potvrdila nezávisle na mladistvém sama poškozená, když vypověděla, že v pokoji mladistvého „často křičeli, když se s mladistvým z legrace prali“. Podle poškozené byl jejich křik babičce mladistvého – svědkyni A. – jedno, čemuž odpovídá i svědectví poškozené, že na její křik v době rozhodné, kterým hlasitě a zjevně dávala mladistvému najevo, že si s ním nepřeje souložit, nezareagovala. A zareagovat ani nemohla, nemusela, pro puštěnou televizi, jak vypověděla poškozená, a to i přesto, že svědkyně A. vypověděla, že pokud by z pokoje mladistvého křik, pláč slyšela, „určitě by je slyšela“, což se neukázalo jako pravdivé tvrzení, když neslyšela ani hlučnou „TikTokovou“ a polštářovou zábavu dle mladistvého ani praní z legrace dle poškozené, jak tito nezávisle na sobě vypověděli, což podle názoru soudu mohl být srovnatelný hluk s křikem poškozené v době rozhodné.
59. Svědectví poškozené v kontextu ostatních ve věci provedených důkazů, jimiž je podpořeno, se shoduje i se zcela spontánním prohlášením mladistvého, které učinil vůči otci poškozené – svědkovi K. – dne 1. 3. 2022, když jmenovaný svědek po zjištění, že jeho dcera – poškozená – byla mladistvým znásilněna, poté, co mu to z podnětu gynekologické prohlídky dne 23. 2. 2022 na jeho naléhání, třebaže se tomuto bránila a nemínila svědkovi vyhovět, musela udat samotná poškozená, navštívil mladistvého v bytě jeho otce – svědka A., st., aby jej s tímto skutkovým zjištěním konfrontoval, jak detailně vypověděli svědci K. a A., st., nepřímě svědkyně A., která tuto návštěvu toliko zaznamenala, aniž viděla a zřetelně slyšela její průběh, a jak vypověděl i samotný mladistvý a jak vyplývá ze správného rozhodnutí o spáchání přestupku svědkem K. vůči mladistvému při doličné návštěvě (viz čl. 242 a násl. spisu). Než svědek K. několikrát inzultoval mladistvého, opakovaně se dotazoval mladistvého, jehož samozřejmě znal, o jehož vztahu s poškozenou samozřejmě věděl, zda poškozenou znásilnil, na což mladistvý reagoval negativní odpovědí. Nicméně jakmile svědek K. předestřel mladistvému, že poškozená byla na gynekologii, kde bylo zjištěno, že už není panna, mladistvý se dle svědka „zalekl“ a svědkovi řekl, že ano, že ji znásilnil, a že se „mu to dost líbilo“. Uvedené ve světle ničím nevyvráceného, ba naopak plně důkazně podpořeného, svědectví poškozené potvrzuje hodnověrnost poškozené a usvědčuje mladistvého

ze spontánního doznání se jejímu otci – svědkovi K., třebaže následně došlo ze strany svědka k protiprávnímu jednání, když mladistvého fyzicky napadl, čímž zase zcela spontánně jednal svědek K. z pozice otce poškozené, která byla znásilněna a na úkor které si její znásilnění její strýjce – mladistvý – užil, jak svědek K. uvedl do protokolu o trestním oznámení ze dne 1. 3. 2022 (viz čl. 6-7 spisu), stejně jako při svém výslechu před policejním orgánem, případně se to tomuto „dost líbilo“, jak svědek K. vypověděl u hlavního líčení, což soud považoval za významově stejný způsob popsání prožitku mladistvého z inkriminovaného jednání, byť různými slovy, ať v podobě „užil jsem si to“ či „dost se mi to líbilo“. Soud neměl důvodu nevěřit svědkovi K., že uvedená situace nastala, že uvedený mladistvý řekl, aby svědek následně reagoval vůči mladistvému tak, jak reagoval, tj. spácháním přestupku, za což byl uznán vinným a pokutován. Jeho výpověď se kryla s výpovědí poškozené, aniž dne 1. 3. 2022 znal její detaily, stejně jako detaily projednávaného znásilnění. Stejně jako poškozená vypovídal, vědom si následků křivé výpovědi, vědom si své zákonné povinnosti vypovídat pravdu a nic nezamlčovat. Vedle jeho svědectví nemůže obstát svědectví svědka A., který jako mladistvý uvedl, že mladistvý obvinění svědka K. ze znásilnění poškozené považoval za nepravdu, a nic z toho, co uvedl svědek K., mladistvý neprohlásil. I svědek A., byl povinen vypovídat pravdu, shodně jako svědek K. anebo poškozená. Místo toho ovšem zvolil rodičovskou obranu mladistvého jakožto svého syna, který se však oproti svědkovi může v trestním řízení hájit jakkoliv.

60. Soud zaregistroval trestnou obranu i u svědka K. ve vztahu k poškozené, když tuto demonstroval inkriminovanou návštěvou mladistvého dne 1. 3. 2022, během které se svědek vůči mladistvému dopustil protiprávního jednání. Svědek K. poškozenou jakožto svou dceru před mladistvým bránil i při své komunikaci s mladistvým na sociálních sítích v srpnu 2021, tj. po rozchodu mladistvého s poškozenou (viz čl. 166-171 spisu), neboť mladistvý se zle choval k poškozené, se kterou už byl dávno rozejít, o čemž poškozená uvědomila svědka, který z tohoto titulu s mladistvým vedl označenou elektronickou komunikaci, jak svědek vypověděl a mladistvý v trestním řízení prostřednictvím této komunikace doložil.
61. Soud nesouhlasí s postojem obhajoby mladistvého, že svědectví poškozené je „aktem její pomsty za vynucený rozchod“ a že poškozená „se touto lží zaštitila vůči počínání svého otce, který takto upravenou verzi zřejmě lépe zpracoval“. Zvolený argument obhajoby se přičil výsledkům provedeného dokazování a jejich hodnocení, které soud rozvedl shora. K zjištění, že poškozená byla mladistvým znásilněna, sice došlo za mimořádných, ale pro dospělého člověka předvídaných, okolností, když se poškozená – stále ještě dítě, třebaže už partnersky a sexuálně zkušená, po dosažení svých 15 let chtěla začít pohlavně stýkat se svým přítelem – svědkem M., v důsledku čehož navštívila gynekologa, který díky jednání mladistvého pod bodem 1. výroku o vině tohoto rozsudku, s nímž poškozená souhlasila, stejně jako díky projednávanému jednání, zjistil ke dni 23. 2. 2022 (dle jeho lékařské zprávy, viz čl. 139 spisu), že poškozená už není panna, o čemž se dozvěděla manželka otce poškozené – svědkyně K. A., která o uvedeném informovala svého manžela – otce poškozené – svědka K., aby ten danou záležitost vyjevil své bývalé manželce – matce poškozené – svědkyni E.K. a následně – dne 1. 3. 2022 (dle kromě jiného rozhodnutí o spáchání přestupku jmenovaným svědkem, viz čl. 242 a násl. spisu, a protokolu o trestním oznámení, viz čl. 6-7 spisu) – s touto konfrontoval samotného mladistvého za přítomnosti jeho otce – svědka A. a policii podáním trestního oznámení na mladistvého, jak všichni vyjmenovaní svědci a poškozená shodně vypověděli. Nicméně bylo tak učiněno až za několik měsíců (necelý tři čtvrtě rok) po rozchodu mladistvého a poškozené. V době, kdy už poškozená nějaký čas měla nového partnera – svědka M., jak oba a svědkyně E. K. shodně vypověděli, kdy už byla „zklidněná“, bez problémů, jak nezávisle na sobě vypověděly svědkyně E. a K. K., kdy neměla důvod, žádný ani zjištěn nebyl, aby se po tak dlouhé době mladistvému mstila. Mladistvý už nebyl součástí jejího tehdejšího života. Poškozená měla, a má, přítele. Zaměřila se na školu, aby mohla studovat střední zdravotnickou školu, což se jí podařilo, jak dokládají i zprávy školy (viz čl. 202 a čl. 248 spisu) a orgánu sociálně-právní ochrany dětí (viz čl. 194-195, čl. 197 a čl. 258 spisu). Navíc vedla řádný

život. Nedopustila se žádné trestné činnosti ani přestupku, či jiného protiprávního jednání, jak dokumentují její opisy z Rejstříku trestů a Evidence přestupků (viz čl. 260, čl. 262, čl. 275 a čl. 277 spisu). Nebýt inkriminované gynekologické prohlídky a zcela přirozené, rodičovské, intervence – zásahu ze strany svědka K. nikomu, pomineme-li její kamarádky (svědkyně B., T. a H.) a přítele (svědka M.), stejně jako učitele ze školy (svědek V.), by o projednávaném jednání neřekla, neboť jej už nechtěla, a ani nemínila, řešit, jak prokázala svým pasivním jednáním během doby po ukončení vztahu s mladistvým do rozhodné gynekologické prohlídky, jak poškozená rozumně a upřímně, o čemž není důvod pochybovat, vypověděla. Vyjevením částečné pravdy, tj. že byla mladistvým znásilněna, poškozená zakryla další část celé, úplné, pravdy o jejím nesporně raném a čilém sexuálním životě s mladistvým, s nímž se intimně stýkala několik měsíců, a to dokonce už od jejich třinácti let, do jejich rozchodu na počátku léta 2021, kdy poškozená byla už půl roku čtrnáctiletá. Poškozená svědkovi K. mu nelhala, když mu neuvedla vše. Poškozená svědkovi jakožto svému rodiči zamlčela některé skutečnosti, aby odtajnila jiné, jimiž bylo možno rovněž zdůvodnit absenci jejího panenství. Jednalo se o přirozenou reakci dítěte, jímž poškozená byla, a je, před jejím otcem – svědkem K. – na její nemravné chování, o kterém se svědek K. dozvěděl. Tato reakce byla adekvátní dané situaci, jak přesvědčivě vyjevila i znalkyně Mgr. Petra Štarková ve svém znaleckém posudku.

62. Obhajoba mladistvého dále uvedla, že poškozená nebyla v důsledku projednávaného jednání zraněna, a to ani v podobě oděrek a modřin. Následkem znásilnění osoby však nemusí být její zranění. Jak vypověděla sama poškozená, žádné zranění ani modřiny po daném jednání neměla. Pokud poškozená, svědkyně E. a K. K. a svědkyně K. A. vypověděly, že poškozená v době vztahu s mladistvým mívala „cucfelky“ na krku, na hrudi – na prsou, dle svědkyně E.K. na vnitřní straně stehén, tyto souvisely se sexuálními praktikami, jímž se poškozená s mladistvým, od něhož pocházely, oddávala. Modřiny na nohou a dle svědkyně K.K. i na rukou poškozené (dle svědkyně K. A. modřiny na těle) poškozená nevěděla, z čeho pochází. Neexistence zranění poškozené z doby činu nemůže její hodnověrnost jakkoliv zpochybňovat, a to i přesto, že při z její strany souhlasných pohlavních stycích s mladistvým (viz skutek pod bodem 1. výroku o vině tohoto rozsudku) mladistvý zanechával na jejím těle tzv. cucfleky.
63. Proto soud na základě svých shora vypsáných důkazních a skutkových úvah uzavřel, že v případě skutku 2. výroku o vině tohoto rozsudku (ve vztahu ke skutku 1. výroku o vině tohoto rozsudku soud odkazuje na 3. bod odůvodnění tohoto rozsudku) mladistvý v přesně nezjištěné době od března 2021 do 3. 5. 2021 (před šestnáctými narozeninami mladistvého dne 4. 5. 2021) kolem poledne v dětském pokoji v bytě na ulici XXXXX ve Znojmě se záměrem se sexuálně uspokojit donutil poškozenou B. K., která byla jeho přítelkyní a o které s ohledem na její povinnou školní docházku plněnou na základní škole, kterou rovněž navštěvoval, a oslavu jejích čtrnáctých narozenin dne 2. 1. 2021 věděl, že je mladší 15 let, k pohlavnímu styku tak, že na poškozenou, která ležela oblečená na posteli, nalehl a proti její vůli, kdy verbálně a fyzicky dávala najevo svůj nesouhlas a opakovaně mladistvého vyzývala, aby svého jednání zanechal, jí stáhl kalhoty společně s kalhotkami ke kolenům, čemuž se poškozená bránila škubáním sebou a odstrkováním mladistvého rukama, načež mladistvý poškozenou celým svým tělem zalehl, uchopil její ruce, které držel poškozené nad její hlavou, ztopořený penis zasunul do vagíny poškozené a takto na ní vykonal soulož, přičemž poškozená po celou dobu mladistvému uhýbala svým tělem a snažila se vymanit z jeho sevření, což se jí pro fyzickou převahu mladistvého a svou ležící polohu pod ním s později paralyzovanými rukama nepodařilo.

Právní posouzení věci:

64. Z hlediska právního mladistvý svým jednáním, co do způsobu provedení a okolností spáchání vyličených ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku pod body 1. a 2., naplnil po subjektivní a objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění pohlavní zneužití podle

§ 187 odst. 1 trestního zákoníku v případě skutku 1. a provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v případě skutku 2.

65. Mladistvý vykonal soulož s poškozenou B. K., která byla dítětem mladším 15 let (viz skutek 1.) a kterou, stále jako dítě mladší patnácti let, násilím donutil k pohlavnímu styku ve formě soulože (viz skutek 2.).
66. Jednání mladistvého směřovalo vůči poškozené, kterou je nutno považovat podle § 126 trestního zákoníku za dítě, jež v době spáchání obou skutků nedosáhlo patnácti let. Mladistvý nepochybně znal věk poškozené, jak je zřejmé z jeho prohlášené viny za skutek 1. a z důkazně zjištěných skutečností, že v době rozhodné spolu navštěvovali stejnou základní školu, než mladistvý z této po ukončení deváté třídy odešel na školu střední, a že spolu oslavovali čtrnácté narozeniny poškozené.
67. Pohlavní styk mezi mladistvým a poškozenou probíhal formou soulože, jejíž podstatou je vniknutí pohlavního údu muže (mladistvého) do pohlavního ústrojí (vagíny) ženy (poškozené). Přitom v případě skutku 2. si mladistvý na poškozené soulož vynutil násilím – využitím své fyzické síly, aby překonal fyzický odpor a neochotu poškozené, stejně jako její výslovný nesouhlas se mladistvému sexuálně podrobit, přičemž mladistvý veden svým sexuálním apetitem poškozenou ležící na posteli svým tělem zalehl, této proti její vůli, kterou mu demonstrovala verbálně (křikem, opakovanými výzvami, aby svého jednání zanechal) a fyzicky (škubáním sebou, odstrkováním mladistvého rukama, uhýbáním svého těla) stáhl kalhoty a kalhotky, uchopil její ruce držíc je nad její hlavou a využívajíc této své fyzické převahy s poškozenou pod sebou a jejíma paralyzovanými rukama nad její hlavou, na této vykonal soulož.
68. Mladistvý je za své jednání ve smyslu ust. 5 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže trestně odpovědný. V době páchaní obou skutků dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, že mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto i přes svou sexuální chuť mohl ovládat.
69. Z okolností spáchání a způsobu provedení projednávaných jednání mladistvého a osobních poměrů mladistvého, který je podle hodnotících zpráv orgánu sociálně-právní ochrany dětí (viz zprávy na čl. 199 a čl. 255 spisu) a zpráv základní školy a střední školy (viz zprávy na čl. 201, čl. 237 a čl. 256 spisu) inteligentním mladíkem, soud dovodil zavinění mladistvého ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Mladistvý bezpečně věděl, že jedná proti vůli poškozené, zneužívajíc její fyzické slabosti ve svůj sexuálně zaměřený prospěch – uspokojení. Mladistvý z pohledu svých rozumových schopností, mravní vyspělosti a věku věděl, že svým jednáním (viz skutek 1.) může zasáhnout, a nakonec i zasáhl, na pohlavní nedotknutelnost poškozené, jejíž mravní a tělesný vývoj z titulu jejího postavení dítěte v době jeho spáchání bylo nutno chránit, stejně jako že svým jednáním (viz skutek 2.) může porušit, a nakonec i porušil, právo každého člověka, tj. i poškozené, na svobodné rozhodování o vlastním pohlavním životě. Zároveň mladistvý chtěl takové porušení trestním zákoníkem chráněného práva způsobit a trestním zákoníkem chráněný společenský zájem zasáhnout. Delší dobu trvající a co do četnosti intenzivní jednání mladistvého, s nímž poškozená mladší 15 let v případě skutku 1. sexuálně souzníla, nasvědčují, že mladistvý chtěl vědomě a záměrně trestním zákoníkem chráněný společenský zájem na pohlavní nedotknutelnost poškozené porušit. Stejně tak mladistvý chtěl v případě skutku 2. vědomě a cíleně trestním zákoníkem chráněný zájem společnosti – právo člověka svobodně se rozhodovat v pohlavních vztazích – porušit, vycházeje z jím užití síly vůči poškozené, kterou nejenže svým tělem zalehl, ale i za užití síly jí stáhl „úplejší“ kalhoty s kalhotkami ke kolenům a následně jí držel její ruce nad hlavou, aby se mu nemohla bránit a on snáze mohl překonat její fyzický a slovní odpor se záměrem se na poškozené sexuálně uspokojit.
70. Soud je přesvědčen, že protiprávní jednání mladistvého dosahuje takové – závažné a vysoce pro společnost nebezpečné – míry společenské škodlivosti, když toto bylo spácháno vůči poškozené, tj. dítěti, a v případě skutku 2. souloží, že vyžaduje vyvození jediné a výlučné trestní odpovědnosti mladistvého v intencích zákona o soudnictví ve věcech mládeže, nikoli odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Zdůvodnění uloženého trestního opatření:

71. Při ukládání opatření mladistvému soud zvážil význam společenských zájmů, které byly proviněními mladistvého dotčeny, dále povahu a mimořádnou závažnost mladistvým spáchaných provinění, z nichž provinění znásilnění je už vysoce společensky nebezpečné, zvláště závažné, dále osobu mladistvého, na kterého soud nahlíží jako na bezúhonného člověka. Soud neopomněl ani na poměry mladistvého, způsob jeho života jak před spácháním projednávaných provinění, tak po jejich spáchání – během trestního řízení, včetně přístupu mladistvého k trestnímu řízení, stejně jako ke spáchaným proviněním, a to i z pohledu jeho případného zpětného náhledu na tato a případného poučení se do budoucna. Soud nepřehlédl ani prohlášenou vinu mladistvého pro skutek 1. ani další kritéria podle § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a to i ve smyslu ust. § 1 odst. 2 stejného zákona.
72. Mladistvý je bezkonfliktním, přátelským, slušným mladým mužem, který v řízení před soudem (krátce po podání obžaloby) dospěl, kterému se daří ve škole, o kterou se zajímá, kterému nečiní potíže pracovat, aby si přivydělal peníze.
73. Mladistvému je nutno uložit úhrnné trestní opatření podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož spáchal dvě provinění. Jako nejprísněji trestné sbíhající se provinění soud vyhodnotil provinění znásilnění podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku.
74. Mladistvý byl ohrožen uložením trestního opatření odnětí svobody podle trestní sazby zakotvené v ust. § 185 odst. 3 trestního zákoníku po moderaci podle § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, tj. v trvání od 1 roku do 5 let.
75. I přes závažnost spáchaných provinění (obzvláště provinění znásilnění) má soud za to, že osoba zcela bezúhonného mladistvého, jeho osobní, bezproblémové, poměry, jeho přístup k trestnímu řízení, během něhož spolupracoval s orgány v něm činnými a dokonce ve vztahu ke skutku 1. prohlásil svou vinu, kterou soud přijal, pročez nebylo třeba stran tohoto provádět dokazování, mladistvého předurčují k uložení trestního opatření odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na přiměřenou zkušební dobu tak, jak má na mysli ust. § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže za současného použití ust. § 81 odst. 1 trestního zákoníku, kteréžto poslouží k dokonání nápravy mladistvého, která započala samotným vedením trestního řízení a ohledně které si soud troufá nepochybovat, že bude dokončena uplynutím zkušební doby podmíněného odsouzení mladistvého, v níž bude mladistvý pod hrozbou nařízení výkonu podmíněně odloženého trestního opatření odnětí svobody povinen vést řádný život a prokázat soudu, že spáchaná provinění byla výjimečným, jediným, excesem v jeho životě.
76. Mladistvému výrazně polehčovalo, že v případě skutku 1. se k tomuto doznal (viz ust. § 41 písm. l) trestního zákoníku) a svým doznáním napomohl při jeho objasnění (viz ust. § 41 písm. m) trestního zákoníku). A samozřejmě, že před spácháním obou provinění vedl řádný život (viz ust. § 41 písm. p) trestního zákoníku).
77. Na druhou stranu mladistvému přitěžovalo, že skutek 1. páchal po delší dobu (viz ust. § 42 písm. m) trestního zákoníku) a že spáchal více, dvě, provinění (viz ust. § 42 písm. n) trestního zákoníku).
78. Po zvážení všech shora uvedených okolností soud považuje za odpovídající a plně dostačující uložit mladistvému trestní opatření odnětí svobody v první třetině jeho zákonné trestní sazby, tj. v trvání 2 let, jehož výkon byl mladistvému podmíněně odložen na zkušební dobu ve stejné délce jako výměra uloženého trestního opatření, tj. na dva roky, řídíc se zejména osobními poměry mladistvého, což je v zákonném limitu dle ust. § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.
79. V adhezním řízení soud nerozhodoval, jelikož poškozená žádný nárok podle § 43 odst. 3 trestního řádu vůči mladistvému v trestním řízení neuplatnila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu pro mládež v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu pro mládež v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o některém z jeho nároků.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, náhradě nemajetkové újmy anebo vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli mladistvého. Není-li mladistvý plně svéprávný, mohou i proti jeho vůli za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a obhájce.

Opravný prostředek **ve prospěch** mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch mladistvého.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 4. srpna 2023

Mgr. Hana Kurfírtová v. r.
předsedkyně senátu